Parlament Europejski
2019-2024

TEKSTY PRZYJĘTE

P9_TA(2020)0152

Zalecenia dotyczące negocjacji w sprawie nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 18 czerwca 2020 r. dotyczące negocjacji w sprawie nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (2020/2023(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE) oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności art. 218 TFUE,

– uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,

– uwzględniając decyzję Rady (UE, Euratom) 2020/266 z dnia 25 lutego 2020 r. upoważniającą do podjęcia negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej dotyczących nowej umowy o partnerstwie[1] oraz zawarte w addendum do tej decyzji wytyczne negocjacyjne dotyczące nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, podane do publicznej wiadomości,

– uwzględniając swoje rezolucje z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem w związku ze złożoną przez nie notyfikacją o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej[2], z dnia 3 października 2017 r. w sprawie stanu zaawansowania negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem[3], z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie stanu zaawansowania negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem[4], z dnia 14 marca 2018 r. w sprawie ram przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem[5], z dnia 18 września 2019 r. w sprawie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej – rozwój wypadków[6], z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie wdrażania i monitorowania przepisów dotyczących praw obywateli zawartych w umowie o wystąpieniu[7] oraz z dnia 12 lutego 2020 r. w sprawie propozycji mandatu

---

1 Dz.U. L 58 z 27.2.2020, s. 53.
2 Dz.U. C 298 z 23.8.2018, s. 24.
3 Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 2.
4 Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 32.
5 Dz.U. C 162 z 10.5.2019, s. 40.
6 Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0016.
7 Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0006.

dotyczącego negocjacji w sprawie nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej[1],

– uwzględniając projekt tekstu umowy w sprawie nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem opublikowany w dniu 18 marca 2020 r.[2],

– uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 29 stycznia 2020 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej[3] ,

– uwzględniając Umowę o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej[4] (zwaną dalej „umową o wystąpieniu") i towarzyszącą jej deklarację polityczną określającą ramy przyszłych stosunków między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem[5] (zwaną dalej „deklaracją polityczną"),

– uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Budżetową, Komisję Gospodarczą i Monetarną, Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisję Transportu i Turystyki, Komisję Rozwoju Regionalnego, Komisję Rybołówstwa, Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, Komisję Spraw Konstytucyjnych oraz Komisję Petycji,

– uwzględniając pisma otrzymane od Komisji Rozwoju, Komisji Kontroli Budżetowej, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Komisji Kultury i Edukacji oraz Komisji Prawnej,

– uwzględniając art. 114 ust. 4 i art. 54 Regulaminu,

– uwzględniając wspólne obrady Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Handlu Międzynarodowego zgodnie art. 58 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Handlu Międzynarodowego (A9-0117/2020),

A. mając na uwadze, że deklaracja polityczna stanowi punkt odniesienia dla negocjacji i określa parametry ambitnego, szerokiego, pogłębionego i elastycznego partnerstwa w dziedzinach współpracy handlowej i gospodarczej opartej na kompleksowej i wyważonej umowie o wolnym handlu, współpracy organów ścigania i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony oraz szerszych obszarów współpracy; mając na uwadze, że mandat Unii Europejskiej (UE) przyjęty na tej podstawie przez Radę w dniu 25 lutego 2020 r. stanowi ramy negocjacyjne, które przewidują silne i kompleksowe partnerstwo między UE a Zjednoczonym Królestwem, tworzące spójną strukturę i ogólne ramy zarządzania;

---

1 Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0033.
2 UKTF(2020)14.
3 Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0018.
4 Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.
5 Dz.U. C 34 z 31.1.2020, s. 1.

mając na uwadze, że UE nie będzie akceptować fragmentarycznego podejścia Zjednoczonego Królestwa, którego celem jest wynegocjowanie szeregu odrębnych, niezależnych porozumień;

B. mając na uwadze, że mandat UE opiera się na wytycznych Rady Europejskiej z dnia 23 marca 2018 r. oraz na deklaracji politycznej;

C. mając na uwadze, że negocjacje dotyczące przyszłego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem mogą opierać się jedynie na skutecznym i pełnym wykonaniu umowy o wystąpieniu i załączonych do niej trzech protokołów.

D. mając na uwadze, że UE powinna kontynuować wysiłki i utrzymać determinację w celu wynegocjowania ambitnej umowy, jak wyraźnie przewidziano w deklaracji politycznej, którą podpisały obie strony, w tym premier Zjednoczonego Królestwa, w dniu 17 października 2019 r., oraz w mandacie UE; mając na uwadze, że w dniu 31 stycznia 2020 r. Zjednoczone Królestwo przestało być państwem członkowskim UE;

E. mając na uwadze, że obecna presja czasu w negocjacjach wynika jedynie z wyborów dokonanych przez Zjednoczone Królestwo;

F. mając na uwadze, że przyszła umowa powinna wpisywać się w ogólne ramy zarządzania, oraz mając na uwadze, że Trybunał Sprawiedliwości UE (TSUE) powinien być jedynym organem właściwym do dokonywania wykładni prawa UE;

G. mając na uwadze, że w okresie przejściowym prawo UE we wszystkich obszarach polityki ma wciąż zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie, z wyjątkiem postanowień traktatów i aktów, które nie były wiążące dla Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie przed wejściem w życie umowy o wystąpieniu; mając na uwadze, że w dniu 14 maja 2020 r. Komisja Europejska wszczęła postępowanie przeciwko Zjednoczonemu Królestwu w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w związku z nieprzestrzeganiem przepisów UE dotyczących swobodnego przepływu;

H. mając na uwadze, że wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE dotyka miliony obywateli, obywateli Zjednoczonego Królestwa mieszkających, podróżujących lub pracujących w UE, obywateli UE mieszkających, podróżujących lub pracujących w Zjednoczonym Królestwie oraz osoby inne niż obywatele UE i Zjednoczonego Królestwa;

I. mając na uwadze, że Zjednoczone Królestwo jako państwo trzecie nie może posiadać takich samych praw ani czerpać takich samych korzyści ani nie może podlegać takim samym obowiązkom jak państwo członkowskie, w związku z czym sytuacja zarówno w UE, jak i w Zjednoczonym Królestwie ulegnie z końcem okresu przejściowego zasadniczej zmianie; mając na uwadze, że UE i Zjednoczone Królestwo podzielają podstawowe zasady i wartości; mając na uwadze, że w przyszłej umowie o partnerstwie należy uwzględnić bliskość geograficzną Zjednoczonego Królestwa, poziom wzajemnych powiązań oraz wysoki poziom zgodności i współzależności z przepisami UE; ponadto mając na uwadze, że UE od początku dała jasno do zrozumienia, iż więcej przywilejów i praw, których domaga się Zjednoczone Królestwo, wiąże się z większymi obowiązkami;

J. mając na uwadze, że w deklaracji politycznej UE i Zjednoczone Królestwo uzgodniły zorganizowanie spotkania na wysokim szczeblu w czerwcu 2020 r., aby podsumować postępy i uzgodnić działania, które przyczynią się do postępów w negocjacjach dotyczących przyszłych wzajemnych stosunków; mając na uwadze, że na zakończenie posiedzenia wysokiego szczebla w dniu 15 czerwca 2020 r. obie strony wydały wspólne oświadczenie, w którym stwierdziły m.in., że konieczny jest nowy impuls;

K. mając na uwadze, że jedność UE i jej państw członkowskich podczas negocjacji ma zasadnicze znaczenie dla ochrony interesów UE, w tym interesów jej obywateli, w najlepszy możliwy sposób; mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie zajmowały jednolite stanowisko w trakcie negocjacji i przy przyjmowaniu umowy o wystąpieniu i do tej pory nie uległo to zmianie; mając na uwadze, że o tej jedności świadczy przyjęcie mandatu negocjacyjnego powierzonego negocjatorowi UE i szefowi grupy zadaniowej UE Michelowi Barnierowi, który cieszy się silnym poparciem UE i jej państw członkowskich;

L. mając na uwadze, że w deklaracji politycznej UE i Zjednoczone Królestwo uzgodniły, że podstawą przyszłych stosunków powinny być wspólnie wyznawane wartości, takie jak poszanowanie i ochrona praw człowieka i podstawowych wolności, zasad demokratycznych i praworządności, międzynarodowy ład oparty na zasadach obejmujących Kartę ONZ i wsparcie dla nieproliferacji, zasady rozbrojenia, pokoju i bezpieczeństwa, a także zrównoważony rozwój i ochrona środowiska, oraz że wartości te stanowią zasadniczy warunek wstępny współpracy w ramach deklaracji politycznej i powinny zostać wyrażone w formie wiążących klauzuli politycznych oraz być kwestią wzajemnego zaufania; mając na uwadze, że o ile UE pozostanie związana Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej, umowa w sprawie przyszłych stosunków musi być uwarunkowana stałym zobowiązaniem Zjednoczonego Królestwa do przestrzegania ram europejskiej konwencji praw człowieka (EKPC);

M. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 doprowadziła do zupełnie nieoczekiwanej i bezprecedensowej nowej sytuacji, która ma znaczący wpływ na rytm i skuteczność negocjacji między UE a Zjednoczonym Królestwem; mając na uwadze, że jeżeli nie uda się osiągnąć porozumienia, obie strony będą musiały przygotować się na bardzo dramatyczne zmiany w swoich gospodarkach, pogłębione dodatkowo przez pandemię COVID-19 i jej spodziewane skutki gospodarcze; mając na uwadze, że w obliczu globalnej pandemii oraz jej przewidywalnych skutków geopolitycznych, gospodarczych i społecznych jeszcze bardziej konieczne jest usprawnienie mechanizmów współpracy między partnerami i sojusznikami;

Zasady ogólne

1. ubolewa, że poza drobnymi zmianami w ograniczonej liczbie obszarów cztery rundy negocjacji nie przyniosły rzeczywistych postępów; zauważa znaczne rozbieżności między UE i Zjednoczonym Królestwem, w tym w odniesieniu do zakresu i struktury prawnej tekstu, który ma być przedmiotem negocjacji; wyraża głębokie zaniepokojenie, że rząd Zjednoczonego Królestwa przewiduje ograniczony zakres przyszłego partnerstwa i przejawia fragmentaryczne podejście do negocjacji, które mają dotyczyć

jedynie obszarów leżących w interesie Zjednoczonego Królestwa; powtarza, że takie selektywne podejście jest dla UE nie do przyjęcia; zwraca uwagę, że wnioski Zjednoczonego Królestwa, w tym odmowa negocjowania porozumienia dotyczącego bezpieczeństwa i obrony, są niezgodne z zobowiązaniami wynikającymi z umowy o wystąpieniu i deklaracji politycznej, na które Zjednoczone Królestwo wyraziło zgodę;

2. ponownie podkreśla, iż UE zdecydowanie stoi na stanowisku, że wymierne postępy muszą zostać osiągnięte równolegle we wszystkich obszarach negocjacji, w tym w odniesieniu do równych warunków działania, rybołówstwa, bezpieczeństwa wewnętrznego i sprawowania rządów, jak określono w deklaracji politycznej; podkreśla, że wszystkie negocjacje są niepodzielne i UE nie zgodzi się na zawarcie umowy za wszelką cenę, w szczególności nie zaakceptuje umowy o wolnym handlu, nie mając solidnych gwarancji równych warunków działania i bez zadowalającego porozumienia w sprawie rybołówstwa; w pełni popiera zatem Komisję, która zamiast uzgadniać odrębne umowy, jak proponuje Zjednoczone Królestwo, opowiada się za koniecznością sformułowania kompleksowego projektu traktatu, zgodnie z pierwotną propozycją UE;

3. podkreśla z mocą, że każda umowa w sprawie nowych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem musi być spójna i uwzględniać bliskość geograficzną obu stron oraz wysoki stopień wzajemnych powiązań ich gospodarek;

4. z zadowoleniem przyjmuje publikację – mimo opóźnienia – projektu propozycji prawnych Zjednoczonego Królestwa; zauważa, że wbrew twierdzeniom Zjednoczonego Królestwa, iż wykorzystuje istniejące precedensy, wiele z tych propozycji znacznie wykracza poza to, co UE wynegocjowała w ostatnich latach w innych umowach o wolnym handlu z państwami trzecimi; przypomina, że każda ostateczna umowa musi opierać się na równowadze praw i obowiązków;

5. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że istnieje wysoki stopień zbieżności między celami negocjacyjnymi wyrażonymi w rezolucji Parlamentu z dnia 12 lutego 2020 r. i w decyzji Rady (UE, Euratom) 2020/266 z dnia 25 lutego 2020 r. upoważniającej do podjęcia negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej dotyczących nowej umowy o partnerstwie[1] (zwanej dalej „wytycznymi negocjacyjnymi”); podkreśla, że Komisja ma pełne poparcie Parlamentu w negocjacjach ze Zjednoczonym Królestwem zgodnie z wytycznymi negocjacyjnymi, ponieważ wszystkie trzy instytucje zasadniczo zgadzają się co do pożądanego wyniku negocjacji;

6. z zadowoleniem przyjmuje opublikowany w dniu 18 marca 2020 r. projekt umowy w sprawie nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem, w którym proponuje się kompleksowe porozumienie w sprawie pogłębionego i ścisłego partnerstwa, obejmujące nie tylko wolny handel towarami i usługami, ale również sposoby zapobiegania zakłóceniom i nieuczciwej przewadze konkurencyjnej, między innymi w odniesieniu do sektora rolnictwa, środków sanitarnych i fitosanitarnych oraz pomocy państwa, a także stworzenie klimatu sprzyjającego rozwojowi handlu i inwestycji;

7. wzywa Komisję, aby nadal prowadziła negocjacje w przejrzysty sposób, gdyż jest to korzystne dla procesu negocjacyjnego, a także dla obywateli i przedsiębiorstw,

---

[1] Dz.U. L 58 z 27.2.2020, s. 53.

ponieważ umożliwia im lepsze przygotowanie się do etapu następującego po okresie przejściowym; apeluje do Komisji, by zadbała w tym względzie o konsultacje publiczne i stały dialog z partnerami społecznymi i społeczeństwem obywatelskim, a także z parlamentami narodowymi; wyraża zadowolenie z przyjętej przez Komisję praktyki polegającej na regularnym i terminowym przekazywaniu Parlamentowi informacji na temat negocjacji i oczekuje, że praktyka ta będzie kontynuowana zgodnie z informacją przekazaną państwom członkowskim;

8. przypomina, że jakikolwiek przyszły układ o stowarzyszeniu zawarty między UE a Zjednoczonym Królestwem na postawie art. 217 TFUE (zwany dalej „układem”) musi być w pełni zgodny z następującymi zasadami:

   (i) państwo trzecie nie może mieć takich samych praw i korzyści ani nie wypełnia takich samych obowiązków jak państwo członkowskie UE lub członek Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG);

   (ii) ochrona pełnej integralności i właściwego funkcjonowania jednolitego rynku i unii celnej, niepodzielność czterech swobód, w szczególności stopień współpracy w ramach filaru gospodarczego musi być zgodny z zobowiązaniami podjętymi w celu ułatwienia mobilności osób, takimi jak ruch bezwizowy, mobilność naukowców, studentów, tymczasowych usługodawców i osób podróżujących służbowo, oraz współpraca w dziedzinie zabezpieczenia społecznego;

   (iii) zachowanie autonomii podejmowania decyzji przez UE,

   (iv) ochrona porządku prawnego UE i roli TSUE jako ostatecznego organu właściwego do dokonywania wykładni prawa UE w tym zakresie;

   (v) stałe przestrzeganie zasad demokratycznych, praw człowieka i podstawowych wolności – określonych w szczególności w Powszechnej deklaracji praw człowieka, EKPC i protokołach do niej, Europejskiej karcie społecznej, Rzymskim Statucie Międzynarodowego Trybunału Karnego i innych międzynarodowych traktatach ONZ i Rady Europy dotyczących praw człowieka – oraz poszanowanie zasady praworządności, przypomina w szczególności, że przyszłe stosunki powinny być uwarunkowane stałym zobowiązaniem się Zjednoczonego Królestwa do przestrzegania ram EKPC;

   (vi) równe warunki działania, w tym przedsiębiorstw, zapewniające wysokie, równoważne normy ochrony socjalnej, pracowniczej i środowiskowej oraz ochrony konsumentów, walki ze zmianą klimatu, jak również opodatkowania, polityki konkurencji i polityki pomocy państwa, w tym za pośrednictwem solidnych i kompleksowych przepisów ramowych w zakresie konkurencji i kontroli pomocy państwa; równe warunki działania muszą być zagwarantowane za pomocą skutecznych mechanizmów rozstrzygania sporów i egzekwowania prawa, w tym w odniesieniu do rozdziału dotyczącego handlu i zrównoważonego rozwoju; przypomina w szczególności, że każda przyszła umowa powinna być w pełni uwarunkowana poszanowaniem porozumienia paryskiego przyjętego na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (zwanego dalej „porozumieniem paryskim”);

(vii) zasada ostrożności, zasada naprawiania szkód środowiskowych w pierwszym rzędzie u źródła oraz zasada „zanieczyszczający płaci”,

(viii) ochrona umów zawieranych przez UE z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, w tym Porozumienia EOG, oraz utrzymanie ogólnej równowagi tych stosunków,

(ix) ochrona stabilności finansowej UE i zgodność z jej systemem regulacyjnym i systemem nadzoru, a także standardami w tym zakresie, oraz ich stosowanie,

(x) właściwa równowaga praw i obowiązków, w tym współmierny wkład finansowy w stosownych przypadkach;

(xi) zapewnienie prawidłowego i sprawiedliwego wyniku dla wszystkich państw członkowskich, w interesie naszych obywateli;

9. podkreśla, że główny negocjator UE ma pełne i niezachwiane poparcie Parlamentu, kiedy utrzymuje, że gwarancje równych warunków działania są kluczowym elementem każdej umowy ze Zjednoczonym Królestwem, ponieważ nie chodzi tu o dogmatyzm czy ideologię ze strony UE, ale o warunek wstępny ustanowienia ambitnego i zrównoważonego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem oraz zachowania konkurencyjności rynku wewnętrznego i przedsiębiorstw unijnych, a także utrzymania i rozwijania w przyszłości wysokiego poziomu ochrony socjalnej, ochrony środowiska i ochrony konsumentów;

10. w pełni szanuje w tym względzie suwerenność Zjednoczonego Królestwa, której UE nie zamierza podważać podczas obecnych negocjacji; przypomina jednak, że Zjednoczone Królestwo nigdy nie będzie traktowane tak jak inne państwa trzecie ze względu na jego status byłego państwa członkowskiego UE, obecne pełne dostosowanie przepisów oraz znaczny wolumen obrotu między obiema stronami, a także jego geograficzną bliskość względem UE, co uzasadnia konieczność ustanowienia w umowie rygorystycznych i solidnych przepisów dotyczących równych warunków działania;

11. podkreśla, że UE powinna utrzymać wysiłki i zaangażowanie na rzecz wynegocjowania umowy – na co zawsze wskazywała w deklaracji politycznej i wytycznych negocjacyjnych – obejmującej następujące części: współpracę handlową i gospodarczą, współpracę organów ścigania i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, politykę zagraniczną, bezpieczeństwo i obronę, a także współpracę tematyczną, jak współpraca dotycząca zrównoważonego rozwoju; apeluje do obu stron o pragmatyczne i racjonalne podejście;

12. podkreśla znaczenie pełnego przygotowania się na wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z rynku wewnętrznego i unii celnej z końcem okresu przejściowego, niezależnie od wyniku negocjacji; podkreśla, że skutki będą jeszcze bardziej znaczące, w przypadku gdyby nie udało się osiągnąć porozumienia; wskazuje jednak, że UE jest przygotowana na każdy ze scenariuszy;

13. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wydawane przez Komisję „zawiadomienia dotyczące gotowości” odnoszące się do poszczególnych sektorów, mające na celu zapewnienie gotowości przemysłu UE na nieuchronny szok spowodowany wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z rynku wewnętrznego; wzywa Komisję i

państwa członkowskie, by zintensyfikowały wysiłki i dokładnie poinformowały obywateli i przedsiębiorstwa UE o tym, że okres przejściowy może upłynąć, zanim zostanie osiągnięte porozumienie, aby umożliwić odpowiednie przygotowanie się na taką ewentualność;

14. podkreśla, że ważne jest, aby zwiększyć gotowość i odpowiednio sfinansować środki awaryjne na długo przed końcem okresu przejściowego, zwłaszcza w przypadku impasu w negocjacjach; podkreśla, że takie środki awaryjne powinny mieć charakter tymczasowy i jednostronny;

15. ponownie wyraża poparcie dla wytycznych negocjacyjnych zakładających, że Gibraltar nie zostanie włączony w terytorialny zakres stosowania umów, które zostaną zawarte między UE a Zjednoczonym Królestwem, a jakakolwiek odrębna umowa będzie wymagała uprzedniej zgody Królestwa Hiszpanii;

16. podkreśla, że ważne jest wdrożenie postanowień protokołu w sprawie Gibraltaru dotyczących pracowników przygranicznych, podatków, środowiska i rybołówstwa; wzywa rząd hiszpański i rząd Zjednoczonego Królestwa, by zadbały o ustanowienie niezbędnej współpracy w celu rozwiązania tych kwestii;

17. przypomina, że art. 132 umowy o wystąpieniu przewiduje możliwość przyjęcia przez Wspólny Komitet do dnia 30 czerwca 2020 r. decyzji przedłużającej okres przejściowy po 31 grudnia 2020 r.; przyjmuje do wiadomości decyzję Zjednoczonego Królestwa, podjętą po posiedzeniu Wspólnego Komitetu w dniu 12 czerwca 2020 r., o niebraniu pod uwagę przedłużenia okresu przejściowego; podkreśla, że UE pozostaje otwarta na takie rozszerzenie;

Wykonanie umowy o wystąpieniu

18. przypomina, że prawnie wiążąca umowa o wystąpieniu jest instrumentem, który służy wykonaniu ustaleń dotyczących uporządkowanego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE, że nie podlega ona żadnym renegocjacjom oraz że wyłącznym celem Wspólnego Komitetu UE–Zjednoczone Królestwo jest nadzorowanie jej stosowania; podkreśla, że skuteczne wykonanie umowy o wystąpieniu jest warunkiem wstępnym zaufania niezbędnego do pomyślnego zawarcia umowy ze Zjednoczonym Królestwem i podstawowym elementem zapewniającym to zaufanie oraz jest papierkiem lakmusowym potwierdzającym dobrą wiarę, z jaką Zjednoczone Królestwo zobowiązało się przystąpić do procesu negocjacji;

19. nalega, aby jak najszybciej osiągnąć wymierne postępy i zapewnić solidne gwarancje, że Zjednoczone Królestwo wykona umowę o wystąpieniu skutecznie i w całości przed upływem okresu przejściowego, podkreśla, że monitorowanie jej wdrożenia stanowi integralną część pracy Parlamentu, i przypomina, że zgodnie z art. 218 ust. 10 TFUE Parlament powinien być natychmiast i w pełni informowany o wszystkich prowadzonych dyskusjach i decyzjach podejmowanych przez Wspólny Komitet, oraz, że zachowa czujność i będzie w pełni korzystał ze swoich prerogatyw; przypomina w związku z tym o zobowiązaniu podjętym przez przewodniczącego Komisji Europejskiej na posiedzeniu plenarnym Parlamentu w dniu 16 kwietnia 2019 r., a także o zobowiązaniach wynikających z decyzji Rady (UE) 2020/135 z dnia 30 stycznia 2020 r.; wzywa współprzewodniczących Wspólnego Komitetu do aktywnego angażowania obywateli i organizacji społeczeństwa obywatelskiego w jego obrady;

20. przypomina, że umowa o wystąpieniu przewiduje wzajemną ochronę obywateli UE i Zjednoczonego Królestwa, łącznie z członkami ich rodzin, i że powinni oni otrzymać wszystkie niezbędne informacje dotyczące przysługujących im praw i procedur, których należy przestrzegać, aby móc nadal mieszkać i pracować w kraju pobytu lub podróżować do niego; przypomina, że obywatele dotknięci skutkami wystąpienia Zjednoczonego Królestwa liczą na otrzymanie terminowych i wiarygodnych informacji dotyczących ich praw i statusu, i wzywa zarówno państwa członkowskie, jak i Zjednoczone Królestwo do nadania tej kwestii priorytetowego znaczenia; wzywa państwa członkowskie do pełnego poszanowania i ochrony praw obywateli Zjednoczonego Królestwa mieszkających w UE na mocy umowy o wystąpieniu, do udzielania im wszelkich niezbędnych informacji i zagwarantowania pewności prawnej w odniesieniu do ich sytuacji i praw, w tym co do tego, czy korzystają z ułatwień pobytowych o charakterze konstytutywnym czy deklaratywnym;

21. powtarza, że prawa obywateli pozostaną bezwzględnym priorytetem, i jest zdecydowany zapewnić gwarancje praw obywateli na mocy umowy o wystąpieniu w odniesieniu zarówno do obywateli UE, jak i obywateli Zjednoczonego Królestwa, a także ich rodzin; nalega na UE i Zjednoczone Królestwo, by dążyły do zapewnienia w przyszłej umowie wysokiego poziomu praw w zakresie mobilności; ubolewa nad faktem, że Zjednoczone Królestwo jak dotąd wykazywało niewielkie ambicje w odniesieniu do mobilności obywateli, z której Zjednoczone Królestwo i jego obywatele korzystali w przeszłości;

22. wyraża zaniepokojenie doniesieniami, że obywatelom UE posiadającym wstępny status osoby osiedlonej odmówiono w Zjednoczonym Królestwie świadczeń socjalnych z powodu przeszkód biurokratycznych; podkreśla, że takie sytuacje stanowią nieuzasadnioną dyskryminację i mają istotne konsekwencje, zwłaszcza w okresie poważnej niepewności gospodarczej i społecznej;

23. podkreśla, że obywatele UE w Zjednoczonym Królestwie mają poważne problemy z uzyskaniem statusu osoby osiedlonej, między innymi w wyniku pandemii COVID-19; uważa, że liczba przypadków przyznania wstępnego statusu osoby osiedlonej jest nieproporcjonalnie wysoka w porównaniu z liczbą przypadków przyznania statusu osoby osiedlonej; wzywa Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Zjednoczonego Królestwa, aby wykazało elastyczność w uznawaniu dowodów przedstawionych przez wnioskodawców, świadczących o tym, że przebywali oni na terenie Zjednoczonego Królestwa przez wymagany okres pięciu lat; jest również zaniepokojony tym, że wnioskodawcom nie wydaje się żadnego fizycznego dowodu poświadczającego przyznany im status;

24. wzywa strony do zapewnienia rygorystycznego wdrożenia Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej, gdyż jest to warunek wstępny pomyślnego zawarcia przyszłej umowy; przypomina, że protokół ten został zaprojektowany i przyjęty, aby uszanować proces pokojowy i utrzymać porozumienie wielkopiątkowe, a jednocześnie zapewnić brak twardej granicy na wyspie Irlandii i chronić przy tym integralność rynku wewnętrznego, oraz że ma on kluczowe znaczenie dla przedsiębiorstw, w szczególności z sektora rolno-spożywczego, dla ochrony obywateli, środowiska i różnorodności biologicznej; podkreśla znaczenie swobodnego przepływu obywateli UE i swobodnego przepływu usług na wyspie Irlandii dla ograniczenia strat w gospodarce całej wyspy oraz wskazuje, że przyszła umowa powinna obejmować tę kwestię; wzywa władze Zjednoczonego Królestwa do zagwarantowania, że nie dojdzie do ograniczenia praw

obywateli w Irlandii Północnej;

25. wyraża zaniepokojenie publicznymi oświadczeniami rządu Zjednoczonego Królestwa, które wskazują na brak woli politycznej do pełnego wywiązania się z zobowiązań prawnych wynikających z umowy o wystąpieniu, mianowicie dotyczących kontroli towarów na Morzu Irlandzkim;

26. przypomina, że Wspólny Komitet UE–Zjednoczone Królestwo ma podjąć ważne decyzje w sprawie wykonania Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej przed zakończeniem okresu przejściowego;

27. wyraża nadzieję, że UE i Zjednoczone Królestwo dojdą do porozumienia w sprawie wszystkich rozwiązań instytucjonalnych, takich jak utworzenie biura technicznego Komisji Europejskiej w Belfaście, mimo powtarzającej się odmowy ze strony władz Zjednoczonego Królestwa co do udzielenia zgody na otwarcie takiego biura; podkreśla, że Zjednoczone Królestwo musi przedstawić szczegółowy harmonogram i podjąć niezbędne środki, takie jak przygotowanie się do wdrożenia unijnego kodeksu celnego i wprowadzenie procedur celnych w odniesieniu do towarów wwożonych do Irlandii Północnej z Wielkiej Brytanii oraz dopilnowanie, by towary wwożone do Irlandii Północnej spoza UE podlegały wszelkim niezbędnym kontrolom sanitarnym i fitosanitarnym oraz innym kontrolom regulacyjnym, co jest również konieczne dla zapewnienia jasności przedsiębiorstwom;

28. podkreśla, że jasne przepisy prawne, przejrzyste stosowanie i skuteczne mechanizmy kontroli są istotne, aby uniknąć systemowego ryzyka oszustw związanych z VAT i oszustw celnych, nielegalnego handlu (przemytu) lub innego niewłaściwego wykorzystywania potencjalnie niejasnych ram prawnych, w tym z powodu zwiększonego ryzyka składania nieprawidłowych deklaracji pochodzenia lub wprowadzania produktów nieprzeznaczonych na rynek wewnętrzny; wzywa Komisję do prowadzenia systematycznych i skutecznych weryfikacji i kontroli oraz do regularnego składania Parlamentowi sprawozdań na temat sytuacji w zakresie kontroli granicznej;

29. zauważa, że rozumienie sformułowania „istnieje ryzyko, iż towar […] zostanie następnie przemieszczony do Unii” użyte w art. 5 Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej zależy od późniejszych decyzji Wspólnego Komitetu, oraz nalega, by takie decyzje podejmowano pod nadzorem Parlamentu Europejskiego; domaga się, by w pełni informowano go o stosowaniu tego artykułu oraz o wszelkich wnioskach dotyczących decyzji Wspólnego Komitetu w odniesieniu do stosowania tego artykułu, takich jak ustanowienie szczególnych kryteriów dla towaru, który ma być uznany za „obarczony ryzykiem”, lub w sprawie zmiany którejkolwiek z jego wcześniejszych decyzji;

30. przypomina, że do końca okresu przejściowego Zjednoczone Królestwo ma obowiązek wnosić wkład między innymi w finansowanie Europejskiej Agencji Obrony, Instytutu Unii Europejskiej Studiów nad Bezpieczeństwem i Centrum Satelitarnego Unii Europejskiej oraz pokrywanie kosztów operacji prowadzonych w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), w których uczestniczy;

31. podkreśla, że Zjednoczone Królestwo musi wdrażać wszystkie unijne środki ograniczające i sankcje istniejące wcześniej oraz ustanowione w okresie przejściowym,

popierać oświadczenia i stanowiska UE w państwach trzecich i organizacjach międzynarodowych oraz brać udział – w indywidualnych przypadkach – w unijnych operacjach wojskowych i misjach cywilnych ustanowionych w ramach WPBiO, ale bez żadnej wiodącej roli na podstawie nowej umowy w sprawie ram udziału, przy jednoczesnym poszanowaniu autonomii decyzyjnej UE i odnośnych decyzji i prawodawstwa UE, w tym dotyczących zamówień i transferów w obszarze obronności; stwierdza, że taka współpraca jest uzależniona od pełnego przestrzegania międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego oraz praw podstawowych UE;

Partnerstwo gospodarcze

Handel

32. zauważa, że Zjednoczone Królestwo postanowiło oprzeć przyszłe partnerstwo gospodarcze i handlowe z UE na „kompleksowej umowie o wolnym handlu", jak określono w dokumencie opublikowanym 27 lutego 2020 r. przez rząd Zjednoczonego Królestwa pt. „Przyszłe stosunki z UE – podejście Zjednoczonego Królestwa do negocjacji"; podkreśla, że choć Parlament popiera prowadzenie przez UE konstruktywnych negocjacji w sprawie zrównoważonej, ambitnej i kompleksowej umowy o wolnym handlu (FTA) ze Zjednoczonym Królestwem, ze względu na swój charakter FTA nigdy nie będzie równoważna płynnej wymianie handlowej; zgadza się ze stanowiskiem przedstawionym w wytycznych negocjacyjnych, przyjętych wspólnie przez 27 państw członkowskich, zgodnie z którym zakres i ambicje FTA, na którą zgodziłaby się UE, są uwarunkowane i muszą mieć bezpośredni związek ze zgodą Zjednoczone Królestwa na kompleksowe, wiążące i wykonalne przepisy dotyczące równych warunków działania, zważywszy na wielkość, bliskość geograficzną, wzajemną zależność ekonomiczną i wzajemne powiązania, integrację rynków, a także z zawarciem dwustronnej umowy w zakresie rybołówstwa jako integralnej części partnerstwa; potwierdza, że nie może być mowy o zawarciu umowy handlowej między UE a Zjednoczonym Królestwem, jeżeli nie będzie ona obejmowała pełnej, zrównoważonej i długoterminowej umowy w sprawie połowów, utrzymującej dalszy dostęp zainteresowanych stron do wód, zasobów i rynków na optymalnych warunkach zgodnie z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) i przyjętej przed końcem okresu przejściowego;

33. zauważa, że wbrew żądaniu Zjednoczonego Królestwa, by oprzeć się na istniejących precedensach, wiele propozycji zawartych w projektach aktów prawnych Zjednoczonego Królestwa znacznie wykracza poza to, co UE wynegocjowała w FTA z państwami trzecimi w ostatnich latach, na przykład w dziedzinie usług finansowych, wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych i oceny zgodności, równoważności środków sanitarnych i fitosanitarnych lub kumulacji reguł pochodzenia; popiera – jako najbardziej odpowiedni – system kumulacji dwustronnej, ponieważ obejmuje on wspieranie integracji między UE a Zjednoczonym Królestwem, a nie z państwami trzecimi, z którymi UE zawarła FTA, i uważa, że należy przewidzieć doraźny mechanizm chroniący przed ryzykiem „operacji zamiany"[1];

---

[1] W przyszłej umowie trzeba uwzględnić mechanizm ad hoc chroniący przed ryzykiem „operacji zamiany" w celu ochrony rynku wewnętrznego przed sytuacją, w której Zjednoczone Królestwo zdecydowałoby się na przywóz towarów po niskich cenach z

34. w związku z tym głęboko ubolewa, że pomimo zobowiązania podjętego w deklaracji politycznej Zjednoczone Królestwo jak dotąd odmówiło zajęcia jednoznacznego stanowiska na przykład w sprawie zamówień publicznych, transportu morskiego i ochrony przyszłych oznaczeń geograficznych, tym bardziej że włączyło niektóre z tych tematów do swoich mandatów negocjacyjnych z USA i Japonią; ponadto ubolewa, że Zjednoczone Królestwo jak dotąd nie przedstawiło propozycji dotyczącej małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP);

35. przypomina, że dalsze wspólne zobowiązanie do stosowania zerowych kontyngentów i zerowych stawek celnych w stosunkach handlowych pozostaje zasadniczym warunkiem terminowego zawarcia porozumienia przy wyjątkowo napiętym harmonogramie, który samo Zjednoczone Królestwo narzuciło w tych negocjacjach, tym bardziej że wcześniejsze doświadczenia jasno pokazały, iż negocjacje w sprawie indywidualnych stawek celnych mogą trwać kilka lat; wyraża zaniepokojenie z powodu zamiaru odejścia od tego celu przez rząd Zjednoczonego Królestwa; podkreśla, że prawdopodobnie najbardziej ucierpiałyby na tym produkty rolne, jako że pozostałe niezerowe stawki celne w FTA zwykle mają wpływ na ten sektor; przypomina w związku z tym, że niezależnie od tego, czy zostaną zniesione wszystkie czy tylko niektóre stawki celne, nie zmieni to stanowiska UE co do konieczności ustanowienia solidnych równych warunków działania; powtarza, że postanowienia o równych warunkach działania muszą z czasem utrzymać w mocy normy środowiskowe, społeczne i normy zatrudnienia na wysokim, równorzędnym poziomie, zgodnie z obowiązującymi wspólnymi normami oraz w oparciu o odpowiednie i odnośne normy unijne i międzynarodowe, jak również uwzględniać odpowiednie mechanizmy zapewniające skuteczne wdrażanie tych postanowień przez obie strony, a także powinny obejmować solidne i kompleksowe ramy dotyczące zasad konkurencji i kontroli pomocy państwa, które zapobiegną nadmiernym zakłóceniom w handlu i zakłóceniom konkurencji, zamiast przywoływania jedynie dotacji, jak to niestety czyni Zjednoczone Królestwo;

36. w związku z tym zachęca Komisję, by wykorzystała dynamikę spowodowaną tymi negocjacjami do zwiększenia konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw i MŚP; podkreśla, że umowa powinna mieć na celu umożliwienie dostępu do rynku oraz ułatwień w handlu jak najbliższych wewnętrznemu rynkowi, aby ograniczyć do minimum zakłócenia w handlu; zachęca strony do ustanowienia punktów kontaktowych ds. MŚP i wzywa do stworzenia stabilnych, przejrzystych i przewidywalnych ram prawnych, które nie będą nakładały nieproporcjonalnych obciążeń na MŚP;

37. podkreśla, że aby FTA rzeczywiście promowała interesy UE, negocjacje powinny zmierzać do osiągnięcia następujących celów, określonych w rezolucji Parlamentu z 12 lutego 2020 r., a w szczególności w jej ust. 14, którego postanowienia pozostają w pełni aktualne; ponadto podkreśla, że należy uwzględnić następujące kwestie:

    (i) wzajemnie korzystny dostęp do rynku dla towarów, usług, zamówień publicznych, uznawanie kwalifikacji zawodowych, a także przepisy dotyczących

---

państw trzecich (w celu zaspokojenia własnej konsumpcji krajowej) i bezcłowy wywóz produkcji krajowej na bardziej lukratywny rynek unijny. Zjawisko to, przynoszące korzyści zarówno Zjednoczonemu Królestwu, jak i państwom trzecim, któremu nie mogą zapobiec reguły pochodzenia, zdestabilizowałoby unijne sektory rolne i w związku z tym konieczne są konkretne mechanizmy operacyjne.

produktów; podkreśla ponadto, że potrzebne są stabilne, niezawodne i zrównoważone łańcuchy wartości;

(ii) Komisja powinna ocenić potrzebę wprowadzenia klauzul ochronnych w celu ochrony integralności i stabilności rynku wewnętrznego UE, np. przed nieoczekiwanym wzrostem przywozu, nadużyciami i obchodzeniem środków ochrony handlu;

(iii) zobowiązania dotyczące środków antydumpingowych i wyrównawczych powinny, stosownie do przypadku, wykraczać poza zasady Światowej Organizacji Handlu WTO w tym obszarze, jak i zobowiązania i możliwości egzekwowania w zakresie konkurencji i pomocy państwa;

(iv) przepisy dotyczące rozwoju i ułatwiania handlu elektronicznego powinny zaradzić nieuzasadnionym barierom w handlu za pomocą rozwiązań elektronicznych, włącznie z wymogami lokalizacji danych, powinny zachować autonomię regulacyjną UE oraz stworzyć otwarte, bezpieczne i wiarygodne środowisko internetowe dla przedsiębiorstw i konsumentów, pod warunkiem że detaliści internetowi w Zjednoczonym Królestwie przestrzegają odpowiednich przepisów dotyczących rynku wewnętrznego oraz że Zjednoczone Królestwo zapewnia poziom ochrony zasadniczo równoważny poziomowi oferowanemu przez ramy prawne UE, w tym w odniesieniu do przekazywania danych do państw trzecich;

(v) wszelkie środki sanitarne i fitosanitarne powinny być oparte na ocenach ryzyka, z pełnym poszanowaniem zasady ostrożności;

(vi) ochrona oznaczeń geograficznych zapisana w umowie o wystąpieniu nie podlega negocjacjom; przyszła umowa powinna również chronić i podtrzymywać w mocy oznaczenia geograficzne zarejestrowane po zakończeniu okresu przejściowego;

(vii) należy uwzględnić solidne, ostrożnościowe wyłączenia, aby prawnie zagwarantować prawa obu stron do wprowadzania regulacji w interesie publicznym;

(viii) przypomina, że należy wziąć pod uwagę wpływ wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE na równość płci, w tym przez zapewnienie równych warunków działania UE, kiedy chroni ona i zwiększa rolę kobiet w gospodarce i na przykład wprowadza środki mające na celu zwalczanie zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć;

(ix) partnerstwo powinno osiągnąć długoterminowe cele klimatyczne;

(x) Komisja i państwa członkowskie winny podjąć wszelkie niezbędne przygotowania i środki ostrożności w przypadku wygaśnięcia umowy o wystąpieniu bez porozumienia w sprawie przyszłych stosunków, w szczególności stosunków handlowych i gospodarczych, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2021 r., w tym środków awaryjnych służących jak największemu ograniczeniu szkód dla pracowników i przedsiębiorstw;

(xi) wzywa Komisję do zaproponowania środków mających na celu ograniczenie

wpływu na partnerów handlowych Unii będących państwami trzecimi, zwłaszcza na kraje rozwijające się, w przypadku braku porozumienia ze Zjednoczonym Królestwem, ponieważ przywóz ze Zjednoczonego Królestwa mógł stanowić znaczną część ich wywozu do Unii Europejskiej;

Równe warunki działania

38. z ubolewaniem przyjmuje stanowisko negocjacyjne Zjednoczonego Królestwa zakładające, że odtąd nie będzie ono prowadzić z UE szczegółowych negocjacji w sprawie równych warunków działania; wskazuje, że stanowisko to nie odzwierciedla ust. 77 deklaracji politycznej podpisanej przez UE i Zjednoczone Królestwo; w związku z tym wzywa rząd Zjednoczonego Królestwa do pilnej zmiany stanowiska negocjacyjnego oraz do konstruktywnego zaangażowania się w negocjacje w sprawie równych warunków działania, ponieważ jest to niezbędny warunek udzielenia przez Parlament zgody na umowę handlową ze Zjednoczonym Królestwem;

39. zauważa, że – z uwagi na bliskość geograficzną zjednoczonego Królestwa i gospodarczą współzależność z UE – zakres i szczegółowość układu w odniesieniu do równych warunków działania będą mieć decydujące znaczenie dla ogólnej rozległości przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem; uważa zatem, że należy zapewnić równe warunki działania – odpowiednie do poziomu ambicji i liberalizacji porozumienia w sprawie konwergencji regulacyjnej zgodnie z deklaracją polityczną – i chronić standardy UE jako warunek uniknięcia równania w dół, a także środków mających nieuzasadniony i nieproporcjonalny szkodliwy wpływ na przepływy handlowe, z myślą o dynamicznym dostosowywaniu, w tym w odniesieniu do pomocy państwa; podkreśla potrzebę zagwarantowania, że Zjednoczone Królestwo nie osiągnie nieuzasadnionej przewagi konkurencyjnej przez zmniejszenie poziomu ochrony, oraz zapobiegania arbitrażowi regulacyjnemu ze strony podmiotów rynkowych;

40. przypomina, że zamierza zdecydowanie zapobiegać wszelkiego rodzaju dumpingowi w przyszłych stosunkach między UE a Zjednoczonym Królestwem; zwraca uwagę, że kluczowym wynikiem negocjacji jest zagwarantowanie równych szans w celu zachowania konkurencyjności, wysokich standardów społecznych i zrównoważonego rozwoju, w tym walki ze zmianami klimatu oraz praw obywateli i pracowników w przyszłości poprzez solidne zobowiązania, wykonalne przepisy i klauzule o obniżaniu poziomu ochrony, z myślą o dynamicznym dostosowaniu w dziedzinie:

    (i) konkurencji i pomocy państwa oraz wszelkich innych ogólnych lub sektorowych środków regulacyjnych, które powinny zapobiegać nadmiernym zakłóceniom w handlu i konkurencji oraz zawierać przepisy dotyczące przedsiębiorstw będących własnością państwa, w tym przepisy dotyczące środków wsparcia produkcji rolnej;

    (ii) odpowiednich kwestii podatkowych, w tym walki z uchylaniem się od opodatkowania i unikaniem opodatkowania oraz praniem pieniędzy, finansowaniem terroryzmu, a także usług finansowych;

    (iii) pełnego poszanowania standardów społecznych i norm pracy unijnego modelu społecznego (w tym równoważnych poziomów ochrony i zabezpieczeń przed dumpingiem socjalnym) przynajmniej na obecnym wysokim poziomie, który gwarantują obowiązujące wspólne standardy;

(iv) norm związanych z ochroną środowiska i zmianą klimatu, zobowiązania do skutecznego dalszego wdrażania porozumienia paryskiego, promowania celów zrównoważonego rozwoju ONZ;

(v) wysokiego poziomu ochrony konsumentów, w tym jakości sanitarnej produktów w sektorze spożywczym;

(vi) zrównoważonego rozwoju;

41. wskazuje, że przepisy te powinny uniemożliwić obniżanie norm, a jednocześnie upoważnić UE i Zjednoczone Królestwo do tego, aby z czasem zmieniały zobowiązania w celu określenia wyższych standardów lub uwzględnienia dodatkowych obszarów, przy pełnym poszanowaniu zasad proporcjonalności i konieczności; podkreśla ponadto, że zobowiązania i przepisy powinny być wykonalne za pomocą autonomicznych środków tymczasowych, solidnego mechanizmu rozstrzygania sporów obejmującego wszystkie obszary i środki zaradcze, włącznie z nadzorem sądowym, aby zapewnić UE możliwość przyjmowania sankcji jako środka ostatecznego, w tym w odniesieniu do zrównoważonego rozwoju, z myślą o dynamicznym dostosowywaniu; podkreśla, że zapewnienie równych szans wymaga wprowadzenia mechanizmu horyzontalnego, takiego jak ogólne ramy zarządzania obejmujące wszystkie obszary współpracy;

42. podkreśla w szczególności klauzule o nieobniżaniu poziomu ochrony w następujących obszarach: (i) prawa podstawowe w miejscu pracy; (ii) normy bezpieczeństwa i higieny pracy; (iii) uczciwe warunki pracy i normy zatrudnienia; (iv) prawa do informacji i konsultacji na poziomie przedsiębiorstwa; oraz (v) restrukturyzacja;

43. uważa, że walka ze zmianą klimatu, powstrzymanie utraty różnorodności biologicznej i odwrócenie tego procesu, promowanie zrównoważonego rozwoju, środowisko naturalne i istotne kwestie dotyczące zdrowia powinny stanowić zasadnicze elementy planowanego partnerstwa; zauważa, że w komunikacie w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu Komisja zobowiązała się do zapewnienia, aby przestrzeganie postanowień porozumienia paryskiego było kluczowym elementem wszystkich przyszłych kompleksowych umów handlowych;

44. podkreśla, że „klauzula zapadkowa” nie jest wystarczająca w odniesieniu do przyszłych poziomów ochrony, ponieważ nie zapewnia równych warunków działania ani zachęt do zwiększania ambicji, oraz uważa, że jeśli UE albo Zjednoczone Królestwo podniesie poziom ochrony klimatu lub środowiska, druga strona powinna dopilnować, aby jej normy i cele zapewniały co najmniej równoważny poziom ochrony klimatu lub środowiska;

45. wyraża zdecydowane przekonanie, że Zjednoczone Królestwo powinno przestrzegać ewoluujących standardów w zakresie opodatkowania i przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu w ramach wspólnotowego dorobku prawnego oraz na całym świecie, w tym również w odniesieniu do przejrzystości podatkowej, wymiany informacji w sprawach podatkowych i środków przeciwdziałających unikaniu opodatkowania, tak aby zapewnić owocną i opartą na wzajemnym zaufaniu współpracę, a także powinno zająć się sytuacją swoich terytoriów zamorskich, stref suwerennych i terytoriów zależnych oraz kwestią przestrzegania przez nie unijnych kryteriów dobrego zarządzania i wymogów przejrzystości, zwłaszcza w zakresie wymiany informacji podatkowych, przejrzystości podatkowej, sprawiedliwego

opodatkowania, środków zapobiegających unikaniu opodatkowania oraz standardów OECD dotyczących przeciwdziałania erozji bazy podatkowej i przenoszeniu zysków; wzywa ponadto UE i Zjednoczone Królestwo do zachowania standardów Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy; w odniesieniu do Gibraltaru przypomina o wytycznych negocjacyjnych i przepisach zawartych w projekcie aktu legislacyjnego UE;

46. przypomina o potrzebie utrzymania wysokich standardów, przejrzystej identyfikowalności, wysokiej jakości usług kontrolnych i równych warunków działania w dziedzinie produktów leczniczych, wyrobów medycznych, bezpieczeństwa żywności i etykietowania, zdrowia zwierząt i roślin, dobrostanu zwierząt oraz polityki i norm weterynaryjnych, sanitarnych i fitosanitarnych oraz ochrony środowiska;

47. wzywa Komisję do dopilnowania, by istniejące i przyszłe zasady oraz narzędzia w ramach polityki społecznej, środowiskowej i klimatycznej UE (np. środki antydumpingowe, europejska polityka przemysłowa, obowiązkowe przepisy dotyczące należytej staranności, unijna systematyka zrównoważonego rozwoju, zasada „nie czyń poważnych szkód", mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO_2, ujawnianie informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych) nie mogły zostać prawnie podważone w FTA między UE a Zjednoczonym Królestwem ani w przyszłych umowach handlowych;

Szczegółowe kwestie sektorowe i współpraca tematyczna

Rynek wewnętrzny

48. podkreśla, że warunkiem wstępnym dostępu do rynku wewnętrznego UE jest pełna zgodność z prawodawstwem UE dotyczącym rynku wewnętrznego;

49. podkreśla, że dynamiczne dostosowanie przepisów oraz przepisy zapewniające solidny nadzór rynkowy, które pomagają egzekwować przepisy dotyczące produktów, w tym przepisy dotyczące bezpieczeństwa i identyfikowalności produktów, a także zapewniają pewność prawa dla przedsiębiorstw UE w połączeniu z wysokim poziomem ochrony konsumentów UE, powinny stanowić zasadniczą i niezastąpioną część każdej przyszłej umowy mającej na celu zapewnienie równych warunków działania;

50. przypomina, że niezależnie od okoliczności nowa umowa poskutkuje kontrolami celnymi i weryfikacjami przed wprowadzeniem towarów na rynek wewnętrzny, i podkreśla, że kwestią najwyższej wagi jest zapewnienie zgodności towarów z zasadami rynku wewnętrznego;

51. podkreśla znaczenie utrzymania ścisłej i zorganizowanej współpracy w kwestiach regulacyjnych i nadzorczych, zarówno na szczeblu politycznym, jak i technicznym, przy jednoczesnym poszanowaniu systemu regulacyjnego UE i autonomii podejmowania decyzji;

52. podkreśla znaczenie zapewnienia wzajemnych ustaleń w zakresie uznawania kwalifikacji i dyplomów oraz zachęca obie strony, a w szczególności organizacje i organy zawodowe, do opracowania i przedstawienia dalszych wspólnych zaleceń dotyczących uznawania kwalifikacji zawodowych, w szczególności w kontekście Rady Partnerstwa;

Usługi finansowe

53. jest zdania, że przyszła umowa powinna zawierać szczegółowe przepisy dotyczące współpracy między europejskimi organami nadzoru a brytyjskimi organami nadzoru finansowego w celu wspierania dostosowania przepisów, dzielenia się problemami związanymi z nadzorem i najlepszymi praktykami, a także w celu zapewnienia płynnego poziomu współpracy i utrzymania zintegrowanych rynków kapitałowych;

54. przypomina, że prawa paszportowe, oparte na wzajemnym uznawaniu i zharmonizowanych zasadach ostrożnościowych oraz konwergencji praktyk nadzorczych na rynku wewnętrznym, przestaną obowiązywać w stosunkach między UE a Zjednoczonym Królestwem wraz z końcem okresu przejściowego, ponieważ Zjednoczone Królestwo stanie się państwem trzecim; podkreśla, że w późniejszym okresie dostęp do rynku finansowego UE musi opierać się na autonomicznych ramach równoważności UE; przypomina jednak o ograniczonym zakresie decyzji w kwestii równoważności;

55. podkreśla, że Komisja dokona oceny równoważności przepisów finansowych Zjednoczonego Królestwa i że równoważność można stwierdzić tylko przy pełnym poszanowaniu autonomii jej procesu decyzyjnego oraz pod warunkiem, że brytyjski system i standardy regulacyjne i nadzorcze są w pełni równoważne z systemem i standardami UE; wzywa do jak najszybszego przeprowadzenia tej oceny w celu wypełnienia zobowiązań zawartych w deklaracji politycznej; przypomina, że UE może w każdej chwili jednostronnie wycofać status równoważności;

56. przypomina, że w Zjednoczonym Królestwie rozlicza się znaczną ilość instrumentów pochodnych denominowanych w euro, co potencjalnie może mieć wpływ na stabilność finansową UE;

Cła

57. odnotowuje zamiar Zjednoczonego Królestwa, aby nie dążyć do utrzymania obecnego statusu w odniesieniu do rynku wewnętrznego i unii celnej; kładzie nacisk na znaczenie zachowania integralności unii celnej i jej procedur, które gwarantują bezpieczeństwo i ochronę konsumentów i interesów gospodarczych UE i przedsiębiorstw unijnych; podkreśla potrzebę większych inwestycji w instrumenty kontroli celnej we wspólnych punktach tranzytowych na wspólnych granicach oraz, w stosownych przypadkach i w razie potrzeby, dalszej koordynacji i wymiany informacji między nimi, a także uwzględnienia możliwości utworzenia w Irlandii Północnej stałego biura UE zajmującego się przestrzeganiem przepisów celnych;

58. podkreśla, że przyszła umowa powinna ustanowić mechanizmy kompleksowej współpracy celnej w celu ułatwienia handlu transgranicznego, jak również mechanizmy współpracy między organami celnymi a organami nadzoru rynkowego; ponadto wzywa UE i Zjednoczone Królestwo, by w stosownych przypadkach i w razie potrzeby pracowały nad uproszczeniem wymogów i formalności związanych z procedurami celnymi dla przedsiębiorców lub podmiotów gospodarczych, w tym MŚP;

59. podkreśla, że UE i Zjednoczone Królestwo powinny dążyć do utrzymania wysokiego stopnia konwergencji swoich przepisów i praktyk celnych w dążeniu do zapewnienia skutecznych kontroli i odpraw celnych, egzekwowania przepisów celnych i ochrony

interesów finansowych stron, ze zdolnością do odzyskiwania nienależnych podatków i ceł, oprócz środków ochronnych w przypadku systematycznego naruszania obowiązujących przepisów celnych;

60. podkreśla, że bardzo pożądane byłoby utrzymanie przez Zjednoczone Królestwo obecnej klasyfikacji produktów opartej na Zintegrowanej Taryfie Wspólnot Europejskich (TARIC) w celu zachowania uproszczonych procedur i zmniejszenia obciążenia regulacyjnego;

Polityka ochrony konsumentów

61. podkreśla, że obie strony każdego przyszłego porozumienia muszą utrzymać obecne unijne standardy ochrony konsumentów i prawa obywateli wynikające z dorobku prawnego UE; uważa, że umowa powinna zapewnić wartość dodaną dla konsumentów UE poprzez stworzenie najlepszych ram ochrony praw konsumentów i egzekwowania obowiązków przedsiębiorców;

62. uważa, że niezwykle ważne jest zagwarantowanie bezpieczeństwa produktów przywożonych ze Zjednoczonego Królestwa i zapewnienie ich zgodności z normami UE;

63. podkreśla znaczenie współpracy regulacyjnej i administracyjnej, której w stosownych i właściwych przypadkach towarzyszy nadzór parlamentarny i zobowiązania do nieobniżania poziomu ochrony, w celu wyeliminowania barier pozataryfowych i osiągnięcia celów leżących w interesie publicznym, tak aby chronić interesy konsumentów w UE, włącznie z zagwarantowaniem konsumentom i przedsiębiorstwom bezpiecznego i budzącego zaufanie środowiska online, a także zwalczać nieuczciwe praktyki handlowe;

Rybołówstwo

64. ponownie stwierdza, że nie może być mowy o kompleksowym porozumieniu między UE a Zjednoczonym Królestwem, jeżeli nie będzie ono obejmowało pełnej, zrównoważonej i długoterminowej umowy o połowach i kwestiach powiązanych, zapewniającej utrzymanie wzajemnego dostępu do wód, zasobów i rynków oraz dotychczasowej działalności połowowej na optymalnych warunkach;

65. przypomina, że obie strony osiągną największe korzyści, jeśli będą chronić wspólne ekosystemy i zarządzać ich eksploatacją w sposób zrównoważony, zapewniać dotychczasowy wzajemny dostęp do wód i zasobów rybnych w celu podtrzymania dotychczasowej działalności połowowej oraz określą wspólne, spójne, jasne i stabilne zasady i przepisy, umożliwiając otwarty i wzajemny dostęp produktów rybołówstwa i akwakultury do rynków bez powodowania napięć gospodarczych czy społecznych poprzez niezrównoważoną konkurencję; nalega na konieczność ustanowienia nadrzędnych ram zarządzania, aby zagwarantować, że każde naruszenie postanowień o wzajemnym dostępie do wód i zasobów będzie mogło podlegać sankcjom, włącznie z zawieszeniem preferencyjnych taryf celnych na towary ze Zjednoczonego Królestwa na rynku UE;

66. podkreśla, że w umowie należy zawrzeć podział procentowy stosowany obecnie do stad, z których obie strony będą korzystać wspólnie, w załączniku FISH-2 (Przydział

uprawnień do połowów), zgodnie z obowiązującą zasadą względnej stabilności;

67. wzywa strony do utrzymania dotychczasowych udziałów kwotowych oraz stabilnego i stałego podziału praw połowowych; podkreśla znaczenie długofalowego gospodarowania zasobami w oparciu o przestrzeganie zasad WPRyb, takich jak maksymalny podtrzymywalny połów i środki techniczne, regionalne narzędzia zarządzania, takie jak wieloletnie plany dotyczące Morza Północnego i wód zachodnich, oraz dyrektywę ramową w sprawie strategii morskiej, które dotychczas w całości przyczyniły się do poprawy stanu stad ryb z korzyścią dla flot zarówno państw członkowskich UE, jak i Zjednoczonego Królestwa;

68. podkreśla, że porozumienie musi zagwarantować wzajemność, brak dyskryminacji i proporcjonalność środków technicznych czy morskich obszarów chronionych oraz to, że nie będą one de facto sposobem na uniemożliwienie statkom UE dostępu do wód Zjednoczonego Królestwa; uważa, że porozumienie nie może prowadzić do obniżenia norm środowiskowych i społecznych UE;

69. wzywa Komisję, aby dodała przepisy o zapobieganiu nielegalnej, nieraportowanej i nieuregulowanej działalności połowowej (NNN) na wodach UE i Zjednoczonego Królestwa oraz o zwalczaniu takiej działalności;

70. podkreśla, że podstawą przyszłych decyzji dotyczących wspólnego zarządzania rybołówstwem we wszystkich wspólnych basenach morskich muszą być odpowiednie mechanizmy współpracy i konsultacji, wspólne podejście naukowe oraz gwarancje stałego udziału Zjednoczonego Królestwa w gromadzeniu danych i naukowej ocenie zasobów; wzywa UE i Zjednoczone Królestwo do kontynuowania aktywnej i lojalnej współpracy w zakresie kontroli rybołówstwa i zwalczania połowów NNN;

Prawa obywateli i swobodny przepływ osób

71. z ubolewaniem zauważa, że Zjednoczone Królestwo postanowiło nie stosować zasady swobodnego przepływu osób między UE a Zjednoczonym Królestwem po okresie przejściowym; podkreśla, że przyszłe partnerstwo powinno obejmować ambitne przepisy dotyczące przepływu osób oparte na pełnej wzajemności i zasadzie niedyskryminowania państw członkowskich; przypomina, że dostęp Zjednoczonego Królestwa do rynku wewnętrznego musi być współmierny do zobowiązań podjętych w celu ułatwiania mobilności osób; podkreśla, że docelowy reżim przekraczania granicy nie powinien stanowić uciążliwej bariery administracyjnej czy finansowej;

72. podkreśla potrzebę zwrócenia szczególnej uwagi na potrzeby dzieci z rodzin mieszanych, w których tylko jedno z rodziców jest obywatelem UE, oraz zapewnienia właściwych mechanizmów prawnych dla rozstrzygania sporów rodzicielskich np. w przypadku rozwodu;

73. uważa, że porozumienia dotyczące mobilności, w tym ruchu bezwizowego w przypadku krótkich pobytów, powinny opierać się na zasadzie niedyskryminowania państw członkowskich UE i pełnej wzajemności oraz obejmować dorobek prawny UE w zakresie mobilności i przepisy dotyczące delegowania pracowników i koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego;

74. uważa, że dalsza kodyfikacja praw obywateli za pomocą prawnie wiążących przepisów

musi stanowić nieodłączną część tekstu przyszłego układu między UE a Zjednoczonym Królestwem; uważa, że musi to obejmować sytuację pracowników transgranicznych, którym należy zagwarantować swobodę przemieszczania się w oparciu o zasadę niedyskryminacji i wzajemności; wzywa do rozważenia lepszych uregulowań warunków wjazdu i pobytu w celach badawczych, naukowych, szkoleniowych, wolontariackich, w ramach programów wymiany uczniów lub projektów edukacyjnych, pracy „au pair" i wolontariatu w Europejskim Korpusie Solidarności – uregulowania te powinny stanowić część przyszłego układu, a nie być pozostawione do uregulowania na szczeblu krajowym; przypomina, że kryzys związany z COVID-19 uwidocznił zależność kluczowych sektorów Zjednoczonego Królestwa, takich jak zdrowie publiczne czy rolnictwo, od pracowników z UE, w tym pracowników sezonowych;

Praca, mobilność i koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego

75. ubolewa nad faktem, że rząd Zjednoczonego Królestwa nie wypełnił jeszcze swojego zobowiązania dotyczącego uchwalenia nowej ustawy o zatrudnieniu, i wzywa Zjednoczone Królestwo, aby uczyniło to przed upływem okresu przejściowego; odnosi się w związku z tym zwłaszcza do niedawno przyjętych aktów ustawodawczych UE, których termin transpozycji przypada w okresie przejściowym; podkreśla, że niezwykle ważne jest unikanie wszelkich luk powodujących, że prawa pracownicze nie są chronione ani przez istniejące prawo UE, ani przez brytyjską ustawę o zatrudnieniu;

76. przypomina o znaczeniu zachowania istniejących i przyszłych praw w zakresie zabezpieczenia społecznego osób dotkniętych wystąpieniem we wszystkich wymiarach; wzywa negocjatorów umowy do nadania priorytetu prawom tych obywateli w odniesieniu do koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego za pomocą wszelkich środków oraz do uwzględnienia stałego stosowania przepisów dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego we wszystkich rozdziałach;

77. wyraża jednak ubolewanie z powodu braku specjalnych przepisów dotyczących świadczeń dla bezrobotnych pracowników transgranicznych i przygranicznych, i w związku z tym zachęca UE i Zjednoczone Królestwo, aby przeanalizowały odpowiednie przepisy dotyczące świadczeń dla bezrobotnych pracowników transgranicznych i przygranicznych;

78. podkreśla znaczenie dynamicznego porozumienia w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego; podkreśla, że postanowienia umowy końcowej w sprawie mobilności osób muszą zawierać współmierne i stanowcze prawa w zakresie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, zgodnie z deklaracją polityczną;

Ochrona danych

79. podkreśla znaczenie ochrony danych zarówno jako prawa podstawowego, jak i czynnika kluczowego w gospodarce cyfrowej; zauważa, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, aby Komisja mogła stwierdzić, czy brytyjskie ramy ochrony danych są odpowiednie, musi wykazać, że Zjednoczone Królestwo zapewnia poziom ochrony „zasadniczo równoważny" poziomowi oferowanemu przez ramy prawne UE, w tym w odniesieniu do przekazywania danych do państw trzecich;

80. przypomina, że w ustawie o ochronie danych w Zjednoczonym Królestwie

przewidziano ogólne i szerokie wyłączenie z zasad ochrony danych i praw osób, których dane dotyczą, w przypadku przetwarzania danych osobowych do celów imigracyjnych; wyraża zaniepokojenie faktem, że gdy dane obywateli spoza Zjednoczonego Królestwa są przetwarzane na mocy tego wyłączenia, nie są one chronione w taki sam sposób jak dane obywateli Zjednoczonego Królestwa, oraz że wyłączenie to byłoby sprzeczne z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679[1]; jest zdania, że ramy prawne Zjednoczonego Królestwa w zakresie zatrzymywania danych dotyczących telekomunikacji elektronicznej nie spełniają warunków określonych w stosownym dorobku prawnym UE zgodnie z wykładnią TSUE, a zatem nie są obecnie równoważne;

81. podkreśla i popiera przyszłe partnerstwo opierające się na zobowiązaniach do przestrzegania praw podstawowych, w tym prawa do odpowiedniej ochrony danych osobowych, co stanowi niezbędny warunek umożliwiający planowaną współpracę, oraz na automatycznym zawieszeniu porozumienia o współpracy organów ścigania, jeżeli Zjednoczone Królestwo uchyliłoby prawo krajowe nadające skuteczność EKPC; wzywa Komisję, aby zwróciła szczególną uwagę na ramy prawne Zjednoczonego Królestwa przy ocenie ich odpowiedniości na mocy prawa UE; opowiada się za uwzględnieniem orzecznictwa TSUE w tej dziedzinie, na przykład sprawy Schrems, a także orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka;

82. jest zdania, że jeżeli Zjednoczone Królestwo nie zobowiąże się wyraźnie do egzekwowania EKPC i nie zaakceptuje roli TSUE, niemożliwe będzie osiągnięcie porozumienia w sprawie współpracy sądowej i policyjnej w sprawach karnych; ubolewa, że Zjednoczone Królestwo jak dotąd odmawia udzielenia stanowczych gwarancji w zakresie praw podstawowych i wolności osobistych oraz nalega na obniżenie obecnych standardów i odstąpienie od uzgodnionych mechanizmów ochrony danych, w tym przez stosowanie masowego nadzoru;

83. wzywa Komisję do uwzględnienia wyżej wymienionych elementów przy ocenie odpowiedniości ram prawnych Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do poziomu ochrony danych osobowych, a także do zapewnienia, by Zjednoczone Królestwo rozwiązało problemy wskazane w niniejszej rezolucji przed ewentualnym uznaniem brytyjskiego prawa ochrony danych za odpowiednie zgodnie z prawem UE w świetle wykładni TSUE; wzywa Komisję, by zwróciła się również o radę do Europejskiej Rady Ochrony Danych i Europejskiego Inspektora Ochrony Danych;

Współpraca organów bezpieczeństwa, ścigania i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych

84. podkreśla, że należy osiągnąć wymierne postępy w dziedzinie bezpieczeństwa, egzekwowania prawa i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, aby umożliwić osiągnięcie porozumienia w sprawie kompleksowej i skutecznej współpracy przynoszącej wzajemne korzyści dla bezpieczeństwa obywateli UE i

---

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

Zjednoczonego Królestwa;

85. jest zdecydowanie przeciwny wnioskowi Zjednoczonego Królestwa o uzyskanie bezpośredniego dostępu do danych z unijnych systemów informacyjnych w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych; ponownie podkreśla w tym kontekście, że Zjednoczone Królestwo, jako państwo trzecie spoza strefy Schengen, nie może mieć bezpośredniego dostępu do danych z unijnych systemów informacyjnych; zastrzega, że wszelka wymiana informacji, w tym danych osobowych, ze Zjednoczonym Królestwem powinna podlegać rygorystycznym zabezpieczeniom, audytowi i nadzorowi, w tym ochronie danych osobowych na poziomie równoważnym poziomowi przewidzianemu w prawie UE;

86. podkreśla, że prawodawstwo dotyczące systemu informacyjnego Schengen (SIS) wyraźnie zakazuje dostępu państw trzecich do systemu oraz że jako państwo trzecie Zjednoczone Królestwo nie może mieć dostępu do SIS; przypomina, że 5 marca 2020 r. Rada wydała szereg zaleceń w celu wyeliminowania poważnych naruszeń korzystania przez Zjednoczone Królestwo z SIS oraz że w swojej odpowiedzi Zjednoczone Królestwo wykazało niewielką chęć zastosowania się do tych zaleceń, czym narusza prawo UE; uważa, że przyszła współpraca między UE a Zjednoczonym Królestwem w dziedzinie ścigania przestępstw i współpracy sądowej powinna opierać się na wzajemnym zaufaniu; podkreśla, że taką współpracę można uzgodnić jedynie, jeżeli wprowadzone zostaną solidne przepisy o ochronie danych i sprawne mechanizmy egzekwowania prawa;

87. zwraca uwagę, że zautomatyzowana wymiana danych DNA ze Zjednoczonym Królestwem na mocy ram z Prüm została uruchomiona dopiero w 2019 r. i że Rada ma wkrótce postanowić o przyjęciu decyzji wykonawczej, która umożliwiłaby Zjednoczonemu Królestwu udział w zautomatyzowanej wymianie danych daktyloskopijnych; w związku z tym zwraca uwagę, że w ramach specjalnej procedury konsultacji dotyczącej dawnego trzeciego filaru Parlament odrzucił 13 maja 2020 r. projekt decyzji Rady ze względu na obawy co do pełnej wzajemności wymiany danych o odciskach palców, gwarancji ochrony danych oraz bardzo krótkiego okresu jego stosowania; wzywa Radę do dokładnego rozważenia argumentów Parlamentu przemawiających za odrzuceniem projektu decyzji; przypomina negocjatorom, że decyzje Rady zezwalające na tę zautomatyzowaną wymianę danych, o ile zostaną przyjęte, wygasną z końcem okresu przejściowego; podkreśla potrzebę terminowego osiągnięcia porozumienia w sprawie nowych ustaleń dotyczących przyszłych stosunków, biorąc pod uwagę znaczenie wymiany informacji w walce z poważną i zorganizowaną przestępczością transgraniczną i terroryzmem;

88. wyraża zaniepokojenie faktem, że mandat negocjacyjny Zjednoczonego Królestwa jest mało ambitny w ważnych obszarach współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych; uważa, że UE i Zjednoczone Królestwo mogłyby znaleźć rozwiązanie umożliwiające bardziej ambitny poziom współpracy niż poziom przewidziany w ramach europejskiej konwencji o ekstradycji;

Migracja, azyl i zarządzanie granicami

89. podkreśla, że konieczne jest uzgodnienie warunków współpracy w zakresie migracji obywateli innych niż obywatele obu stron oraz jednoczesne przestrzeganie praw podstawowych, zapewnienie godności ludzkiej i uznanie potrzeby ochrony osób

najbardziej narażonych na zagrożenia; ponawia apel, aby taka współpraca obejmowała przynajmniej rozwiązania, które poprawią bezpieczne i legalne drogi dostępu do ochrony międzynarodowej, w tym poprzez łączenie rodzin;

90. podkreśla potrzebę ścisłej współpracy między stronami w celu zwalczania przemytu ludzi i handlu ludźmi, zgodnie z prawem międzynarodowym, które nadal będzie miało zastosowanie do granicy między Zjednoczonym Królestwem a UE;

91. podkreśla, że Zjednoczone Królestwo nie może wybierać, które elementy dorobku prawnego UE w dziedzinie azylu i migracji chciałoby zachować;

92. ponownie podkreśla potrzebę przyjęcia planu dotyczącego łączenia rodzin, który powinien być gotowy do wejścia w życie pod koniec okresu przejściowego;

93. w ramach takiego planu, a także w ujęciu bardziej ogólnym, Parlament przypomina negocjatorom o obowiązku zarówno UE, jak i Zjednoczonego Królestwa, aby chronić wszystkie dzieci na ich terytorium, a zgodnie z Konwencją o prawach dziecka przyjętą przez ONZ w 1989 r. wzywa państwa członkowskie, by po przedstawieniu przez Zjednoczone Królestwo konkretnych propozycji udzieliły Komisji mandatu do negocjowania planu dotyczącego łączenia rodzin w odniesieniu do osób ubiegających się o azyl;

94. podkreśla znaczenie skoordynowanego podejścia UE do wszystkich tych kwestii, ponieważ dwustronne umowy między Zjednoczonym Królestwem a poszczególnymi państwami członkowskimi dotyczące takich zagadnień, jak łączenie rodzin osób ubiegających się o azyl lub uchodźców, ustalenia dotyczące relokacji lub readmisji, mogą mieć negatywne skutki dla spójności polityki UE w dziedzinie azylu i migracji; wzywa zarówno UE, jak i Zjednoczone Królestwo, aby dążyły do wypracowania zrównoważonego i konstruktywnego podejścia do wszystkich tych kwestii;

Przeciwdziałanie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu

95. wzywa UE i Zjednoczone Królestwo, aby włączyły do przyszłej umowy o partnerstwie postanowienia dotyczące polityki przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (AML/CFT), w tym mechanizm wymiany informacji; przypomina, że w deklaracji politycznej UE i Zjednoczone Królestwo zobowiązały się stosować rozwiązania idące dalej niż standardy Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy dotyczące AML/CFT, jeśli chodzi o przejrzystość w zakresie własności rzeczywistej, oraz położyć kres anonimowości w związku z używaniem walut wirtualnych, m.in. poprzez przeprowadzanie kontroli klientów z należytą starannością;

96. wzywa UE i Zjednoczone Królestwo, aby uwzględniły w nowej umowie o partnerstwie szczegółowe przepisy dotyczące nadzoru nad finansowymi i niefinansowymi podmiotami zobowiązanymi w kontekście ram przeciwdziałania praniu pieniędzy;

Sprawy podatkowe

97. wzywa UE i Zjednoczone Królestwo, aby priorytetowo potraktowały skoordynowaną walkę z uchylaniem się od opodatkowania i unikaniem opodatkowania; apeluje do stron, aby zajęły się szkodliwymi praktykami podatkowymi poprzez współpracę w ramach unijnego kodeksu postępowania w zakresie opodatkowania działalności gospodarczej; zauważa, że według Komisji Zjednoczone Królestwo zajmuje wysoką

pozycję pod względem wskaźników określających kraj jako posiadający cechy, które mogą być wykorzystywane przez przedsiębiorstwa do celów unikania opodatkowania; apeluje, by w przyszłej umowie odnieść się wyraźnie do tej kwestii; zauważa, że na koniec okresu przejściowego Zjednoczone Królestwo zostanie uznane za państwo trzecie i będzie musiało zostać poddane przeglądowi przez Grupę ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej) zgodnie z kryteriami ustanowionymi dla unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy; wzywa UE i Zjednoczone Królestwo, aby zagwarantowały pełną współpracę administracyjną dla zapewnienia zgodności z przepisami dotyczącymi VAT oraz ochrony i odzyskiwania dochodów z VAT;

Przeciwdziałanie zmianie klimatu i ochrona środowiska

98. uważa, że Zjednoczone Królestwo powinno w pełni dostosować się do obecnych i przyszłych ram polityki klimatycznej UE, w tym do zmienionych celów na rok 2030 i 2040 oraz ścieżek osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r.;

99. uważa, że Zjednoczone Królestwo powinno wdrożyć system ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych o co najmniej takim samym zakresie i takiej samej skuteczności jak przewidziany w unijnym systemie handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) oraz stosować te same zasady dotyczące wykorzystania jednostek zewnętrznych do końca okresu przejściowego; jest zdania, że jeśli Zjednoczone Królestwo zwróci się z wnioskiem o powiązanie własnego systemu handlu uprawnieniami do emisji z EU ETS, przy rozpatrywaniu takiego wniosku zastosowanie powinny mieć następujące dwa warunki: brytyjski system handlu uprawnieniami do emisji nie powinien naruszać integralności EU ETS, w szczególności jego równowagi praw i obowiązków, oraz powinien odzwierciedlać ciągłe zwiększanie zakresu i skuteczności EU ETS; zwraca uwagę, że przed głosowaniem w Parlamencie nad wyrażeniem zgody na projekt umowy należy ustanowić i wprowadzić system ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych;

100. podkreśla, że oprócz przyjęcia wspólnych norm i celów ważne jest zapewnienie odpowiedniego monitorowania i oceny jakości powietrza i wód w Zjednoczonym Królestwie; podkreśla ponadto znaczenie wdrożenia i egzekwowania przez Zjednoczone Królestwo dopuszczalnych wartości emisji i innych przepisów ustalonych na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284[1] oraz dynamicznego dostosowania do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE[2], w tym aktualizacji dokumentów referencyjnych dotyczących najlepszych dostępnych technik;

Zdrowie publiczne

101. podkreśla, że jeżeli Zjednoczone Królestwo chce zostać ujęte w wykazie krajów dopuszczonych do wywozu do UE towarów, które podlegają środkom sanitarnym i fitosanitarnym, będzie musiało spełniać wszystkie unijne wymogi dotyczące tych towarów, w tym wymogi w zakresie procesów produkcji; podkreśla ponadto, że w

---

[1] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych (Dz.U. L 344 z 17.12.2016, s. 1).

[2] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

szczególności będzie musiało zapewnić pełną zgodność z regułami pochodzenia produktów spożywczych, a także przyjąć klarowne zasady w zakresie przetwarzania produktów spożywczych w Zjednoczonym Królestwie, aby zapobiec obchodzeniu wymogów UE, zwłaszcza w kontekście możliwych umów o wolnym handlu między Zjednoczonym Królestwem a innymi krajami;

102. podkreśla, że Zjednoczone Królestwo będzie zobowiązane zapewnić zgodność z przepisami UE dotyczącymi organizmów zmodyfikowanych genetycznie i środków ochrony roślin; uważa, że strony powinny dążyć do ograniczenia stosowania pestycydów i związanego z tym ryzyka; podkreśla potrzebę podjęcia przez obie strony wysiłków na rzecz ograniczenia stosowania antybiotyków w produkcji zwierzęcej i dalszego zakazywania ich stosowania jako stymulatora wzrostu oraz ograniczenia ich niewłaściwego lub niepotrzebnego stosowania przez ludzi;

103. podkreśla znaczenie zapobiegania niedoborom produktów leczniczych i wyrobów medycznych; wzywa organy krajowe i zainteresowane strony do dopilnowania, aby proces redystrybucji produktów leczniczych dopuszczonych do obrotu na szczeblu krajowym został zakończony przed końcem okresu przejściowego; wzywa UE i Zjednoczone Królestwo do długoterminowej współpracy w celu zapobiegania stwierdzonym i pojawiającym się zagrożeniom dla bezpieczeństwa zdrowia publicznego, ich wykrywania oraz przygotowywania się i reagowania na takie zagrożenia; wzywa w związku z tym do stałej współpracy UE i Zjednoczonego Królestwa w celu skutecznego zwalczania pandemii COVID-19; uważa, że gdyby jedna ze stron nie przedsięwzięła odpowiednich środków mających zneutralizować zagrożenie dla zdrowia, druga strona mogłaby przyjąć jednostronne środki w celu ochrony zdrowia publicznego;

104. podkreśla znaczenie przestrzegania przepisów UE dotyczących produktów farmaceutycznych, wyrobów medycznych, bezpieczeństwa chemikaliów, w tym substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, przy jednoczesnym zapewnieniu stałego dostępu do leków i wyrobów medycznych, a także podkreśla fakt, że w każdym przypadku przedsiębiorstwa ze Zjednoczonego Królestwa podlegałyby takim samym obowiązkom, które mają zastosowanie do przedsiębiorstw spoza EOG: podkreśla ponadto potrzebę określenia surowych warunków dotyczących środków sanitarnych i fitosanitarnych wykraczających poza porozumienie WTO w celu ochrony rynku wewnętrznego UE, a w szczególności konsumentów, przed wszelkiego rodzaju ryzykiem związanym z przywozem produktów ze Zjednoczonego Królestwa lub ich wywozem do tego kraju;

Transport

105. podkreśla, że planowane partnerstwo, oparte na ścisłych powiązaniach gospodarczych i wspólnych interesach, powinno zapewnić stałą i niezakłóconą łączność wszystkim rodzajom transportu z zastrzeżeniem wzajemności oraz równe warunki działania, w szczególności w odniesieniu do norm społecznych oraz norm zatrudnienia i ochrony środowiska oraz praw pasażerów; przypomina, że powinno także obejmować szczególną sytuację tunelu pod Kanałem La Manche, w szczególności w odniesieniu do aspektów systemu bezpieczeństwa i zezwoleń;

106. uważa, że przyszła współpraca ze Zjednoczonym Królestwem powinna przewidywać projekty transportowe będące przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz sprzyjać

dobrym transgranicznym warunkom handlowym i biznesowym, a w szczególności ułatwiać działalność MŚP i wspierać je w unikaniu wszelkich dodatkowych obciążeń administracyjnych;

107. uważa, że należy przewidzieć udział Zjednoczonego Królestwa w unijnych transgranicznych programach badawczych i rozwojowych w dziedzinie transportu w oparciu o wspólne interesy;

108. przypomina, że ważne jest, aby Komisja była jedynym negocjatorem UE podczas negocjacji oraz by państwa członkowskie nie podejmowały żadnych negocjacji dwustronnych; wzywa jednak Komisję, by w ostatecznej kompleksowej umowie reprezentowała interesy każdego państwa członkowskiego;

109. podkreśla, że prawa i przywileje pociągają za sobą zobowiązania oraz że poziom dostępu do wspólnego rynku UE powinien w pełni odpowiadać zakresowi zbieżności przepisów i zobowiązań uzgodnionych w odniesieniu do przestrzegania równych warunków działania w celu zapewnienia otwartej i uczciwej konkurencji w oparciu o wspólne normy minimalne obowiązujące w UE;

110. przypomina, że lotnictwo jest jedynym rodzajem transportu, dla którego WTO nie przewidziała żadnego rezerwowego rozwiązania prawnego, w przypadku gdyby nie osiągnięto porozumienia przed zakończeniem okresu przejściowego;

111. uważa, że planowane partnerstwo powinno obejmować ambitny i kompleksowy rozdział dotyczący transportu lotniczego, który zapewniłby poszanowanie strategicznych interesów UE oraz zawierałby odpowiednie przepisy dotyczące dostępu do rynku, inwestycji oraz elastyczności operacyjnej i handlowej (np. dzielenie oznaczeń linii), w poszanowaniu zrównoważonych praw i obowiązków; powinno również obejmować ścisłą współpracę w zakresie bezpieczeństwa lotniczego i zarządzania ruchem lotniczym;

112. podkreśla, że ewentualne przyznanie niektórych aspektów tzw. przywileju piątej wolności (prawo wolności lotniczej) powinno zostać ograniczone pod względem zakresu i musi obejmować zrównoważone odpowiadające im zobowiązania w interesie Unii;

113. zwraca uwagę, że obecne, oparte na ograniczonej liczbie zezwoleń ramy Europejskiej Konferencji Ministrów Transportu nie są odpowiednie dla stosunków UE ze Zjednoczonym Królestwem, jeżeli weźmie się pod uwagę zakres przewozów towarowych w transporcie drogowym między UE a Zjednoczonym Królestwem; w związku z tym podkreśla, że należy wprowadzić odpowiednie środki w celu uniknięcia zagrożeń dla porządku publicznego i zapobieżenia zakłóceniom w strumieniu ruchu operatorów drogowego transportu towarów oraz podmiotów oferujących usługi przewozu autobusami i autokarami; podkreśla zatem znaczenie zapewnienia lepszych bezpośrednich szlaków morskich z Irlandii na kontynent, aby zmniejszyć zależność od „mostu lądowego” przechodzącego przez terytorium Zjednoczonego Królestwa;

114. podkreśla, że przewoźnikom transportu drogowego towarów ze Zjednoczonego Królestwa nie można przyznać tych samych praw i korzyści, jakie przysługują unijnym przewoźnikom transportu drogowego towarów w odniesieniu do działalności w zakresie transportu drogowego towarów;

115. uważa, że w planowanym partnerstwie należy przewidzieć – w ramach przewozów ładunku i bez ładunku z terytorium jednej ze stron i na jej terytorium – prawo tranzytu przez terytorium drugiej strony;

116. uważa, że planowane partnerstwo powinno przewidywać równe warunki działania – szczególnie w dziedzinie pracy, czasu prowadzenia pojazdu i czasu odpoczynku, delegowania kierowców, tachografów, masy i wymiarów pojazdów, transportu kombinowanego i szkolenia personelu – a także szczegółowe przepisy zapewniające porównywalny poziom ochrony operatorów i kierowców;

117. apeluje o priorytetowe potraktowanie płynności handlu morskiego między UE a Zjednoczonym Królestwem, swobodnego przepływu pasażerów, marynarzy oraz personelu pracującego na morzu i na lądzie; podkreśla w związku z tym, że UE i Zjednoczone Królestwo powinny zapewnić wprowadzenie odpowiednich systemów granicznych i celnych, aby zapobiec opóźnieniom i przerwom;

Kultura i edukacja

118. uważa, że w układzie należy jasno sprecyzować, że na jego podstawie zachowana zostanie różnorodność kulturowa i językowa zgodnie z Konwencją UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego;

119. z zadowoleniem przyjmuje wyraźne stwierdzenie w wytycznych negocjacyjnych, że przyszłe stosunki między UE a Zjednoczonym Królestwem powinny również obejmować dialog i wymianę w dziedzinie edukacji i kultury; wzywa Komisję do uwzględnienia specyfiki sektora kultury przy negocjowaniu odnośnych postanowień dotyczących mobilności; ponadto wyraża zaniepokojenie, że przepisy regulujące wjazd i czasowy pobyt osób fizycznych w celach związanych z działalnością gospodarczą zawarte w projekcie umowy opublikowanym przez Komisję nie odpowiadają potrzebom sektora kultury i sektora kreatywnego oraz mogą utrudniać ciągłą wymianę kulturową;

120. zdecydowanie popiera jasność w wytycznych negocjacyjnych, zgodnie z którymi usługi audiowizualne powinny być wyłączone z zakresu partnerstwa gospodarczego, i wzywa Komisję do niezłomnego trwania na tym stanowisku;

121. podkreśla, że dostęp do rynku usług audiowizualnych w Unii może być zagwarantowany jedynie wtedy, gdy dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE[1] zostanie w pełni wdrożona, tak aby obie strony były objęte tymi samymi prawami do retransmisji; przypomina, że po zakończeniu okresu przejściowego treści pochodzące ze Zjednoczonego Królestwa będą nadal klasyfikowane jako „utwory europejskie” tak długo, jak długo utwory pochodzące z państw trzecich nienależących do EOG będących stronami Konwencji Rady Europy o telewizji ponadgranicznej będą objęte kwotą treści zaliczanych do „utworów europejskich”;

122. wyraża zadowolenie, że uwzględniono kwestie dotyczące zwrotu lub restytucji

---

[1] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1).

państwom pochodzenia dóbr kultury wywiezionych niezgodnie z prawem; podkreśla też znaczenie dalszej współpracy ze Zjednoczonym Królestwem w tej dziedzinie;

Zarządzanie finansowe i ramy kontroli

123. wzywa, by zapewniono i respektowano prawo dostępu służb Komisji, Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i Prokuratury Europejskiej, a także uprawnienia kontrolne Parlamentu; przypomina, że TSUE musi zostać uznany za sąd właściwy w sprawach dotyczących przestrzegania i wykładni prawa Unii;

Uczestnictwo w programach Unii

124. zaleca Komisji, aby zwróciła szczególną uwagę na następujące mające zastosowanie zasady i warunki związane zarówno z uczestnictwem w programach Unii, jak i z uzgodnieniami horyzontalnymi i zarządzaniem:

    a) podjęcie niezbędnych działań w celu zapewnienia, aby ogólne zasady i warunki, które mają zostać ustanowione w ramach planowanego partnerstwa w związku z uczestnictwem w programach UE, obejmowały wymóg, by Zjednoczone Królestwo wniosło sprawiedliwy i odpowiedni wkład finansowy, tj. zarówno opłatę za uczestnictwo, jak i wkład operacyjny, we wszystkie programy, w których bierze udział;

    b) dopilnowanie, by co do zasady udział Zjednoczonego Królestwa w każdym programie był zgodny ze standardowymi warunkami mającymi zastosowanie do udziału państw trzecich oraz by obejmował cały czas trwania programu i wszystkie jego części, chyba że udział częściowy jest uzasadniony na przykład względami poufności; zaleca się, by zapewnić przewidywalność uczestnikom programów UE zamieszkałym lub mającym siedzibę w UE, a także zapewnić stabilność pod względem przydziałów budżetowych;

    c) dopilnowanie, by udział Zjednoczonego Królestwa w programach UE nie pociągał za sobą ogólnego przesunięcia z budżetu UE do Zjednoczonego Królestwa oraz by UE mogła jednostronnie zawiesić lub zakończyć uczestnictwo Zjednoczonego Królestwa w każdym programie, jeżeli warunki uczestnictwa nie zostaną spełnione lub Zjednoczone Królestwo nie wpłaci swojego wkładu finansowego;

    d) dopilnowanie, by układ ze Zjednoczonym Królestwem przewidywał środki niezbędne do walki z nieprawidłowościami i nadużyciami finansowymi, praniem pieniędzy i innymi przestępstwami naruszającymi interesy finansowe Unii, a także zapewnienie ochrony interesów finansowych Unii;

125. uważa w szczególności, że ważny jest udział Zjednoczonego Królestwa – zgodnie z ogólnymi zasadami dotyczącymi udziału państw trzecich w programach unijnych – w programach transgranicznych, kulturalnych, rozwojowych, edukacyjnych i badawczych, takich jak Erasmus+, Kreatywna Europa, Horyzont, Europejska Rada ds. Badań Naukowych, program LIFE, transeuropejska sieć transportowa (TEN-T), instrument „Łącząc Europę”, jednolita europejska przestrzeń powietrzna (SES), Interreg, wspólne inicjatywy technologiczne, takie jak Czyste Niebo I i II, jednolity europejski system

zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR), ERIC, Galileo, Copernicus, europejski system wspomagania satelitarnego (EGNOS), ramy wsparcia w zakresie obserwacji i śledzenia obiektów kosmicznych oraz partnerstwa publiczno-prywatne;

126. oczekuje, że w umowie zostanie uregulowana pozycja Zjednoczonego Królestwa względem Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej i projektu ITER oraz kwestia wpływu wystąpienia z UE na aktywa i zobowiązania; oczekuje, że Zjednoczone Królestwo będzie też przestrzegać najwyższych norm bezpieczeństwa jądrowego, jądrowego bezpieczeństwa fizycznego i ochrony radiologicznej;

127. uważa, że gdyby Zjednoczone Królestwo chciało jednak uczestniczyć w rynku wewnętrznym, powinno wnieść wkład do funduszy spójności na lata 2021–2027, tak jak dzieje się w przypadku państw EOG;

128. uważa, że nowa umowa powinna uwzględniać potrzeby regionów unijnych dotkniętych skutkami wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE;

129. podkreśla, że niezwykle ważne jest, by program PEACE był nadal realizowany w Irlandii Północnej i regionach granicznych Irlandii oraz by podlegał on autonomicznej administracji ze strony Specjalnego Organu ds. Programów UE;

130. uważa, że należy kontynuować współpracę w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania między regionami najbardziej oddalonymi oraz krajami i terytoriami zamorskimi UE z jednej strony a terytoriami zamorskimi Zjednoczonego Królestwa z drugiej strony, szczególnie w regionie Karaibów i Pacyfiku; postuluje przyjęcie specjalnych postanowień umożliwiających przyszłe wspólne projekty w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju i funduszy spójności, w zależności od sytuacji, a także podkreśla potrzebę utrzymania odpowiedniego poziomu wsparcia dla pozostałych krajów i terytoriów zamorskich;

131. podkreśla, że Fundusz Solidarności Unii Europejskiej (FSUE), za pośrednictwem którego udostępniane są środki finansowe z budżetu UE, jest widocznym wyrazem solidarności wówczas, gdy jeden lub kilka regionów UE lub krajów ubiegających się o przystąpienie odczuwa poważne reperkusje, między innymi gospodarcze;

132. podkreśla potrzebę połączenia uczestnictwa w programach z dostosowaniem do powiązanych dziedzin polityki, np. w zakresie klimatu czy cybernetyki;

133. uważa, że we wzajemnym interesie obu stron byłoby porozumienie o współpracy w dziedzinie energii, zgodne z ogólną umową w sprawie przyszłych stosunków oraz oparte na solidnym zarządzaniu i równych warunkach działania;

134. podkreśla, że zapewnienie ciągłości funkcjonowania jednolitego rynku energii elektrycznej na wyspie Irlandii po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE wymaga dalszego stosowania dorobku prawnego UE w dziedzinie energii w Irlandii Północnej;

135. jest zdania, że Zjednoczone Królestwo może nadal być ważnym partnerem UE w polityce kosmicznej; podkreśla, że dostęp Zjednoczonego Królestwa do unijnego programu kosmicznego w przyszłości należy określić w negocjacjach, dbając przy tym o interesy UE i stosując się do obowiązujących ram prawnych regulujących udział państw trzecich w unijnym programie kosmicznym;

Własność intelektualna

136. zwraca uwagę, że przewidywana umowa powinna również zawierać solidne i możliwe do wyegzekwowania środki obejmujące uznawanie i wysoki poziom ochrony oznaczeń geograficznych, a także praw własności intelektualnej, takich jak prawo autorskie i prawa pokrewne, znaki towarowe i wzory przemysłowe, patenty i tajemnice handlowe, w oparciu o obecne i przyszłe ramy prawne UE, bez szkody dla dostępu do przystępnych cenowo leków, takich jak leki generyczne; uważa, że powinna ona również zapewnić możliwość ścisłej współpracy dwustronnej między Urzędem Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) a urzędami ds. własności intelektualnej w Zjednoczonym Królestwie;

Prawo spółek

137. zauważa, że aby zapobiec obniżeniu norm i zapewnić legitymację procesową w Zjednoczonym Królestwie i w UE, pożądane jest, aby przewidywana umowa obejmowała minimalne wspólne normy regulujące zakładanie i prowadzenie działalności, ochronę akcjonariuszy, wierzycieli lub pracowników, sprawozdawczość i kontrolę oraz zasady przejrzystości w przedsiębiorstwach, a także wzajemne uznawanie orzeczeń sądowych dotyczących restrukturyzacji i upadłości lub niewypłacalności;

Współpraca w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych, w tym w sprawach rodzinnych

138. podkreśla, że współpraca w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych jest niezmiernie ważna dla zagwarantowania zarówno przyszłych kontaktów handlowo-biznesowych między obywatelami i przedsiębiorstwami, jak również pewności i wystarczającej ochrony stron w transakcjach transgranicznych i innych działaniach; jest zdania, że należy zatem dokładnie ocenić, czy konwencja lugańska mogłaby stanowić odpowiednie rozwiązanie, które umożliwiłoby UE utrzymanie ogólnej równowagi w stosunkach z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, czy też właściwsze byłoby nowe rozwiązanie, które mogłoby zapewnić „dynamiczne dostosowanie" między obiema stronami;

139. zaznacza, że w przewidywanej umowie należy osiągnąć konkretne i kompleksowe rozwiązanie zwłaszcza w odniesieniu do spraw małżeńskich, odpowiedzialności rodzicielskiej i innych kwestii rodzinnych; w tym kontekście zauważa, że wszelkie przepisy o wzajemnym wykonywaniu orzeczeń w sprawach rodzinnych zawarte w przewidywanej umowie powinny opierać się nie tylko na zasadzie wzajemnego zaufania do systemów sądownictwa, lecz także na istnieniu pewnych gwarancji konstytucyjnych i wspólnych norm praw podstawowych.

Współpraca rozwojowa i pomoc humanitarna

140. zauważa, że Zjednoczone Królestwo pozostaje jednym z największych dwustronnych darczyńców na świecie, i podkreśla, że UE musi zająć się możliwościami współpracy ze Zjednoczonym Królestwem w duchu partnerstwa; ubolewa, że wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE pozostawi luki w całokształcie polityki UE w zakresie współpracy na rzecz rozwoju i w zakresie pomocy humanitarnej;

141. podkreśla kluczową rolę UE i Zjednoczonego Królestwa w stawianiu czoła wspólnym

wyzwaniom poprzez politykę rozwojową i pomoc humanitarną; w związku z tym podkreśla znaczenie dążenia do spójności polityki na rzecz rozwoju;

142. podkreśla znaczenie silnego partnerstwa, które ugruntowałoby podejście oparte na prawach, a jednocześnie zapewniłoby stałe zaangażowanie i współpracę w odniesieniu do realizacji celów zrównoważonego rozwoju, praw człowieka, eliminacji ubóstwa, a także wdrażania porozumienia paryskiego; ponadto podkreśla znaczenie zharmonizowanej odpowiedzi na kryzysy humanitarne oraz podstawowych zasad pomocy humanitarnej;

143. jest przekonany, że partnerstwo po wygaśnięciu umowy z Kotonu i strategia UE–Afryka mogą zostać wzmocnione poprzez skuteczną współpracę ze Zjednoczonym Królestwem i oparcie się na silnej obecności Zjednoczonego Królestwa w Afryce, na Karaibach oraz Pacyfiku; podkreśla, że UE, Zjednoczone Królestwo i kraje AKP powinny współpracować na wszystkich szczeblach zgodnie z zasadami partnerstwa, solidarności i komplementarności;

Bezpieczeństwo i sprawy zagraniczne

144. zauważa, że w celach negocjacyjnych Zjednoczonego Królestwa opublikowanych 27 lutego 2020 r. oświadczono, iż polityka zagraniczna zostanie określona jedynie w ramach szerszego, przyjaznego dialogu i współpracy między Zjednoczonym Królestwem a UE, co degraduje ten kluczowy obszar, sprowadzając jego status do niesformalizowanych stosunków do uzgodnienia na późniejszym etapie;

145. z ubolewaniem zauważa, że jest to sprzeczne z postanowieniami deklaracji politycznej, przewidującej ambitne, szerokie, głębokie i elastyczne partnerstwo w dziedzinie polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony, oraz wzywa do ustanowienia w przyszłości szeroko zakrojonego, kompleksowego i wyważonego partnerstwa między UE a Zjednoczonym Królestwem w dziedzinie bezpieczeństwa, na co Zjednoczone Królestwo wyraziło zgodę;

146. przypomina stanowisko UE, zgodnie z którym polityka zagraniczna, bezpieczeństwo i obrona powinny stanowić część kompleksowej umowy regulującej przyszłe stosunki UE ze Zjednoczonym Królestwem;

147. ubolewa nad faktem, że Zjednoczone Królestwo nie wykazuje żadnych ambicji w zakresie stosunków z UE w obszarze polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony ani że dziedziny te nie zostały wyraźnie objęte mandatem Zjednoczonego Królestwa, przez co nie należą do zagadnień poruszanych przez 11 zespołów negocjacyjnych;

148. przypomina, że UE i Zjednoczone Królestwo podzielają wspólne zasady, wartości i interesy; podkreśla, że w interesie obu stron leży utrzymanie ambitnej, ścisłej i trwałej współpracy prowadzonej z poszanowaniem autonomii UE w postaci wspólnych ram polityki zagranicznej i bezpieczeństwa opartych na art. 21 TUE oraz z uwzględnieniem Karty Narodów Zjednoczonych i NATO w następujących obszarach:

a) promowanie pokoju;

b) wspólne podejście do wspólnych wyzwań w zakresie bezpieczeństwa oraz do globalnej stabilności, w tym w sąsiedztwie europejskim;

c) propagowanie porządku międzynarodowego opartego na zasadach;

d) umacnianie demokracji i praworządności;

e) ochrona praw człowieka i podstawowych wolności;

f) wspieranie globalnego dobrobytu, zrównoważonego rozwoju, walki ze zmianą klimatu oraz ograniczania utraty różnorodności biologicznej;

149. zauważa, że głęboko zintegrowana i skoordynowana współpraca międzynarodowa między Zjednoczonym Królestwem a UE jest wysoce korzystna zarówno dla obu stron, jak i ogólnie dla ładu światowego, ze względu na ich podobne podejście do skutecznego multilateralizmu, do ochrony pokoju, bezpieczeństwa i zrównoważonego rozwoju, a także do obrony i wdrażania praw człowieka; proponuje, aby taką koordynacją zarządzano za pośrednictwem systemowej platformy na potrzeby konsultacji i koordynacji na wysokim szczeblu w kwestiach polityki zagranicznej; podkreśla znaczenie i wartość dodaną współpracy międzyparlamentarnej w kwestiach globalnych;

150. zaznacza, że obie strony muszą wspólnie reagować na wyzwania w zakresie polityki zagranicznej oraz polityki bezpieczeństwa i obrony w sprawach takich, jak terroryzm, cyberwojna, kryzys w sąsiedztwie, poszanowanie praw człowieka, kampanie dezinformacyjne i zagrożenia hybrydowe; zachęca do skutecznego, terminowego i wzajemnego prowadzenia dialogu, konsultacji, koordynacji oraz wymiany informacji i danych wywiadowczych, pod kontrolą demokratyczną instytucji Zjednoczonego Królestwa i UE; przypomina, że wymiana informacji niejawnych musi odbywać się w określonych ramach;

151. podkreśla, że z chwilą zakończenia okresu przejściowego Zjednoczone Królestwo stanie się państwem trzecim, nieobjętym konkretnymi ramami regulującymi stosunki, co będzie miało znaczący wpływ na istniejącą współpracę w obszarze polityki zagranicznej i bezpieczeństwa;

152. wzywa UE i Zjednoczone Królestwo do wzmocnienia międzynarodowego pokoju i stabilności, w tym przez opracowanie wspólnych strategii w celu wzmożenia wysiłków ONZ na rzecz utrzymania pokoju; wzywa obie strony, aby promowały kulturę pokoju i dialogu – jako sposobu zapobiegania konfliktom, zarządzania konfliktami i rozwiązywania konfliktów – oraz prawa kobiet i prawa dotyczące równouprawnienia płci; popiera kontynuowanie dotychczasowej współpracy w tych dziedzinach; wzywa do systematycznej i preferencyjnej współpracy w zakresie operacji utrzymywania pokoju; wzywa do zacieśnienia współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem w sprawach związanych z rozwojem demokratycznym, procesami reform i demokratycznymi praktykami parlamentarnymi w państwach trzecich, w tym w zakresie obserwacji wyborów;

153. stwierdza, że UE jest żywo zainteresowana takim partnerstwem w dziedzinie spraw zagranicznych i bezpieczeństwa, biorąc pod uwagę wzajemne korzyści wynikające ze

stałego miejsca Zjednoczonego Królestwa i Francji w Radzie Bezpieczeństwa, wysoce skuteczną służbę dyplomatyczną Zjednoczonego Królestwa i członków UE oraz fakt, że Zjednoczone Królestwo posiada najpotężniejsze siły zbrojne w Europie;

154. proponuje oparcie przyszłego partnerstwa na bardzo ścisłej i regularnej współpracy i koordynacji w ramach ONZ, w szczególności w Radzie Bezpieczeństwa ONZ i Radzie Praw Człowieka ONZ;

155. podkreśla znaczenie bezpieczeństwa i rozwoju dla obu stron; zachęca zarówno UE, jak i Zjednoczone Królestwo do ścisłej współpracy w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i pomocy humanitarnej; przypomina obu stronom, jak ważne jest zobowiązanie się do osiągnięcia celu 0,7 % ODA/DNB oraz do wspierania zasady spójności polityki na rzecz rozwoju; uważa, że partnerstwo na okres po wygaśnięciu umowy z Kotonu i strategia UE-Afryka mogą skorzystać ze skutecznej współpracy ze Zjednoczonym Królestwem, ukierunkowanej na wysokie normy ochrony socjalnej, praw człowieka i ochrony środowiska z myślą o osiągnięciu celów zrównoważonego rozwoju i porozumienia paryskiego;

156. zaznacza, że we wspólnym interesie Zjednoczonego Królestwa i UE, spotęgowanym ich bliskością geograficzną, leży współpraca w zakresie rozwoju skutecznych i rzeczywiście interoperacyjnych zdolności obronnych, także w ramach Europejskiej Agencji Obrony, z którą należy zawrzeć porozumienie administracyjne, a także kontynuacja niezwykle cennych partnerstw w ramach NATO oraz programów UE związanych z obroną i bezpieczeństwem zewnętrznym, systemu Galileo, programów związanych z cyberbezpieczeństwem oraz walki z ukierunkowanymi kampaniami dezinformacyjnymi i cyberatakami, co unaoczniła obecna pandemia COVID-19; przypomina, że jeżeli chodzi o udział w usłudze publicznej o regulowanym dostępie w ramach Galileo, zawarcie szczegółowego porozumienia jest zarówno możliwe, jak i konieczne; zauważa też, że jeżeli chodzi o przyszły Europejski Fundusz Obronny, Zjednoczone Królestwo może uczestniczyć na warunkach określonych dla państw trzecich; wzywa UE i Zjednoczone Królestwo do opracowania wspólnego podejścia do standaryzacji technologii obronnych;

157. oczekuje, że Zjednoczone Królestwo będzie mogło kontynuować ugruntowaną współpracę i wymianę informacji z organami krajowymi w obszarze cyberbezpieczeństwa;

158. przypomina, że niektóre środki ograniczające (systemy sankcji) obowiązują obecnie w Wielkiej Brytanii zgodnie z prawodawstwem UE; uznaje skuteczne stosowanie sankcji za naruszenia praw człowieka, demokracji i praworządności zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych; podkreśla, że po wystąpieniu z UE Zjednoczone Królestwo będzie nadal zobowiązane do stosowania systemów sankcji ONZ, i wzywa Zjednoczone Królestwo, by w dalszym ciągu dostosowywało swoją politykę sankcji do polityki unijnej; wzywa też do wprowadzenia odpowiedniego mechanizmu koordynacji sankcji między obiema stronami oraz do ścisłej współpracy w sprawie sankcji na forach światowych, aby zmaksymalizować ich wpływ oraz zapewnić zbieżność i zagwarantować, że dążeniu do realizacji wzajemnych interesów towarzyszy propagowanie wspólnych wartości;

159. zachęca Zjednoczone Królestwo do udziału – gdy zostanie do niego zaproszone – we właściwych agencjach UE oraz do pełnienia istotnej roli w operacjach zarządzania

kryzysowego UE oraz w misjach i operacjach w ramach WPBiO, w tym w misjach humanitarnych i akcjach ratunkowych, w zapobieganiu konfliktom i w utrzymywaniu pokoju, w doradztwie wojskowym oraz w stabilizacji po zakończeniu konfliktów, a także w projektach realizowanych w ramach stałej współpracy strukturalnej (PESCO), jak również zaznacza, że takie uczestnictwo powinno podlegać rygorystycznym warunkom, w poszanowaniu autonomii decyzyjnej UE i suwerenności Zjednoczonego Królestwa oraz zasady zrównoważonych praw i obowiązków, a także na podstawie faktycznej wzajemności, co obejmuje sprawiedliwy i odpowiedni wkład finansowy; wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do regularnego informowania Parlamentu o procesie dialogu politycznego ze Zjednoczonym Królestwem oraz o głównych aspektach wymiany informacji na temat WPBiO i zarządzania kryzysowego;

160. przypomina, że skuteczne międzynarodowe reżimy kontroli zbrojeń, rozbrojenia i nieproliferacji stanowią kamień węgielny bezpieczeństwa światowego i europejskiego; przypomina znaczenie spójnej i wiarygodnej europejskiej strategii na rzecz wielostronnych negocjacji na szczeblu światowym oraz regionalnej deeskalacji i budowy zaufania; przypomina o ważnej roli Zjednoczonego Królestwa podczas opracowywania i ustanawiania takich norm, instytucji i organizacji; wzywa Zjednoczone Królestwo do opracowania wraz z UE wspólnej strategii dotyczącej tego obszaru polityki, zgodnie szczególnie z programem działania ONZ na rzecz rozbrojenia; wzywa Zjednoczone Królestwo, aby zobowiązało się nadal podlegać kryteriom równoważnym z zestawionymi we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB[1] oraz wspólnie z UE propagowało upowszechnianie i ścisłe stosowanie Traktatu o handlu bronią i Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT) oraz przedłużenie nowego START;

161. podkreśla wielkie znaczenie współpracy konsularnej i dyplomatycznej między UE a Zjednoczonym Królestwem, gdyż zapewniłaby ona wszystkim obywatelom skuteczną pomoc i umożliwiłaby zarówno Zjednoczonemu Królestwu, jak i UE oferowanie swoim obywatelom możliwości korzystania z ochrony konsularnej w państwach trzecich, w których jedna ze stron nie ma przedstawicielstwa dyplomatycznego, zgodnie z art. 20 lit. c) TFUE;

162. podkreśla fakt, że pandemia COVID-19 uzmysłowiła znaczenie zdolności i zasobów wojskowych, przy czym europejskie siły zbrojne odgrywają kluczową rolę we wspieraniu cywilnych wysiłków na rzecz zwalczania pandemii, wypełniając jednocześnie swoje podstawowe misje; podkreśla, że pandemia ta ukazała znaczenie strategicznej autonomii UE i europejskiej współpracy obronnej dla ochrony ludności europejskiej w sytuacjach kryzysowych oraz dla zwiększenia odporności państw członkowskich; uważa, że należy wprowadzić mechanizmy umożliwiające szybką współpracę między Unią a Zjednoczonym Królestwem w obliczu przyszłych kryzysów o podobnym charakterze i skali; jest zdania, że wyciągając wnioski z pandemii COVID-19, europejskie wojskowe służby medyczne powinny stworzyć sieć wymiany informacji i wsparcia w celu krzewienia kompleksowej europejskiej odporności w czasach zagrożenia i kryzysu; uważa, że udział Zjednoczonego Królestwa w każdej takiej przyszłej europejskiej wojskowej sieci medycznej byłby korzystny dla obu stron;

---

[1] Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99.

Postanowienia instytucjonalne i zarządzanie

163. zaznacza, że w całym układzie między UE a Zjednoczonym Królestwem jako państwem trzecim oprócz przepisów dotyczących równych warunków działania, konkretnych kwestii sektorowych i tematycznych obszarów współpracy oraz rybołówstwa należy przewidzieć ustanowienie jednolitego spójnego i solidnego systemu zarządzania stanowiącego nadrzędne ramy obejmujące wspólny stały nadzór nad układem i zarządzanie nim, a także mechanizmy rozstrzygania sporów, mechanizmy zapewniania zgodności z przepisami i mechanizmy egzekwowania wraz z sankcjami i środkami tymczasowymi, jeżeli zachodzi taka potrzeba, w odniesieniu do wykładni i stosowania postanowień tego układu;

164. jest zdania, że jednolity, kompleksowy i przekrojowy mechanizm zarządzania powinien mieć zastosowanie do przyszłych stosunków ze Zjednoczonym Królestwem jako całością, co obejmuje wszelkie umowy uzupełniające, które mogą zostać zawarte na późniejszym etapie, a jednocześnie należy zapewnić spójność z postanowieniami umowy o wystąpieniu i unikać nieefektywności; zwraca uwagę, że mechanizm rozstrzygania sporów będzie musiał być solidny i powinien przewidywać stopniowe sankcje, a także środki zaradcze w przypadku stwierdzenia, iż jedna ze stron narusza układ, oraz że taki mechanizm będzie musiał zapewniać skuteczne, szybkie i odstraszające środki zaradcze; podkreśla, że Parlament będzie nadal bacznie śledzić wdrażanie wszystkich przepisów; przypomina, że Zjednoczone Królestwo, jako byłe państwo członkowskie, opracowało ważne struktury współpracy instytucjonalnej i dialogu z UE, które powinny ułatwić funkcjonowanie takich porozumień horyzontalnych; ponownie podkreśla, że UE oczekuje od Zjednoczonego Królestwa większych ambicji w odniesieniu do zarządzania z myślą o stworzeniu solidnego przyszłego partnerstwa;

165. podkreśla, że jest absolutnie konieczne, by ten system zarządzania układem, respektujący autonomię obu stron, w pełni gwarantował autonomię procesu podejmowania decyzji w UE oraz jej porządek prawny i sądowy, w tym rolę Parlamentu i Rady jako współprawodawców prawa UE oraz rolę TSUE jako jedynego podmiotu dokonującego oficjalnej wykładni prawa UE i Karty praw podstawowych UE; uważa, że w odniesieniu do przepisów, których podstawą są unijne koncepcje prawne, zasady wykonywania układu muszą przewidywać możliwość odwołania się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;

166. z zadowoleniem przyjmuje propozycję ustanowienia Zgromadzenia Parlamentarnego Partnerstwa posłów do Parlamentu Europejskiego i parlamentu Zjednoczonego Królestwa, z prawem do otrzymywania informacji od Rady Partnerstwa i kierowania do niej zaleceń, oraz podkreśla, że układ powinien być podstawą prawną przepisów umożliwiających stworzenie struktury instytucjonalnej tego organu;

167. domaga się, aby respektowano rolę Parlamentu w kontekście wdrażania postanowień dotyczących współpracy regulacyjnej w celu zagwarantowania, że będzie on w stanie sprawować należyty nadzór polityczny, a także zagwarantowania jego praw i prerogatyw jako współustawodawcy; przypomina o prawie Parlamentu do informacji na temat ustaleń dotyczących przeglądu układu;

168. podkreśla, że cały układ powinien podlegać przepisom o dialogu ze społeczeństwem obywatelskim, zaangażowaniu zainteresowanych stron i konsultacjach obu stron,

zgodnie z ust. 125 deklaracji politycznej, co powinno obejmować w szczególności partnerów społecznych, w tym organizacje oraz stowarzyszenia pracownicze reprezentujące zarówno obywateli UE mieszkających i pracujących w Zjednoczonym Królestwie, jak i obywateli Zjednoczonego Królestwa w UE; nalega na utworzenie wewnętrznych grup doradczych nadzorujących wdrażanie układu;

169. popiera stały udział Zjednoczonego Królestwa jako państwa trzeciego w roli obserwatora bez uprawnień decyzyjnych w agencjach nieregulacyjnych, np. w dziedzinach transportu, środowiska lub zatrudnienia, a także ewentualne umowy o współpracy Zjednoczonego Królestwa z odpowiednimi agencjami regulacyjnymi, takimi jak Europejska Agencja Chemikaliów, Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego i Europejska Agencja Bezpieczeństwa Morskiego, w celu wymiany danych, najlepszych praktyk i wiedzy naukowej; ponownie apeluje do Komisji, aby – uwzględniając status Zjednoczonego Królestwa jako państwa trzeciego spoza strefy Schengen oraz kluczowego partnera w walce z terroryzmem i przestępczością zorganizowaną – rozważyła możliwość przyszłej praktycznej współpracy między organami Zjednoczonego Królestwa a agencjami UE w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych;

°

° °

170. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Komisji oraz, tytułem informacji, Radzie, rządom i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.